

DVOMESEČNIK
LETNIK 72, ŠTEV. 3 (499)

GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

MAJ - JUNIJ 1999

3

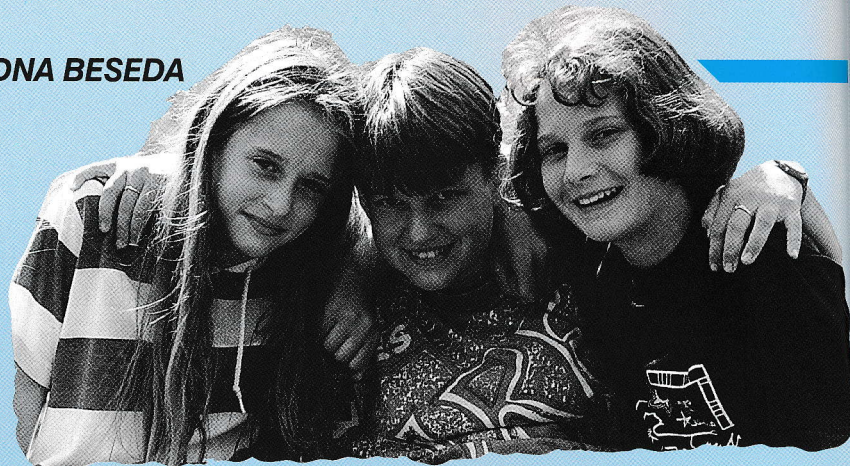
Salezijanski Vestnik



**SPODBUDA
MLADOSTNIKU**

**DVA OBRAZA
SLOVENSKE
MLADINE**

MIR TEBI, BALKAN



TRI STVARI, KI JIH NE BI ŽELELA IZGUBITI

- ▶ ZAVEZANOST MLADIM,
- ▶ OPTIMIZEM IN
- ▶ KRŠČANSTVO

**Mladi so mi izziv.
Optimizem je edini način,
ki lahko reši izziv mladosti.
Krščanstvo je vir optimizma in
uresničena obljuba
življenja v polnosti.**

POMLAD

Že kar krepko smo zakorakali v pomladni čas. Čas, ki nam prinaša pomenljivo vsebino. Če se poigramo z besedo »pomlad«, ugotovimo, da je leta sestavljena iz dveh besed: PO in MLAD. Pomlad prihaja vedno po oz. prek mladih, prek mladosti. Člani salezijanske družine smo tako vedno na nek način privilegirani. Vedno so med nami mladi in ne glede na koledarski letni čas je med nami vedno tudi pomlad – če jo le želimo sprejeti medse.



VSTAJENJE

Potem je pomlad tisti čas, ki ga zaznamuje največji krščanski praznik – vstajenje. Ne vem, ali je to naključno ali ne, toda o vstajenju nam ne pripoveduje samo praznik kot tak, temveč o njem spregovori cela narava, ki se prebuja ravno v tem času. Narava vstaja skupaj z Gospodom.

MARIJA

Če korakamo s pomladjo naprej, nam bo podarila še eno veliko bogastvo: mesec maj in spomin na Marijo. Pomlad se ne bi nikoli zares razcvetela, če bi ne bilo mame. Gospod brez njene privolitve ne bi prišel. Mladi se brez njene privolitve ne bi rodili. Če ne bi bilo mame, tudi nobenega očeta ne bi bilo. Pomlad bi izgubila ves svoj smisel.



Ob tem, ko razmišljam o mami,
mi prihaja na misel pesem, ki pravi,
da je mama ena sama in mi je dana
za celo življenje. Ne morem si je izbirati.
Lahko jo le sprejemem ali zavrnem.
Če pomislim še malo naprej, ugotovim,
da so mi vse najboljše in zares vredne
stvari preprosto podarjene.
V tej podarjenosti se skriva
resnični razlog mojega optimizma.
Dovolj je, da se obrnem k Darovalcu
in revščine ni več ...

BODIMO LJUDJE POMLADI



Življenje je polnost, ko se zavem vseh
nešteti ljubecih pozornosti in izzivov,
ki mi jih na vsakem koraku podarja Gospod
in s katerimi mi nenehno sporoča,
da mi zaupa.

Lepo je biti kristjan in se »sončiti v
Gospodovem ljubečem pogledu!«
Lepo je skupaj z mladimi, Mamo
in vso družino človeških otrok
uresničevati Gospodove izzive pomladi.
Bodimo resnično ljudje pomladi.

V tem je naša polnost, naš izziv
in naše odrešenje. Toda ne pozabimo,
da si je za doživetje pomladi potrebno
vzeti čas. Pravzaprav si je potrebno vzeti
veliko, zelo veliko časa ...

Morda kar celo življenje.

Mateja Erjavec
za don Boskove sotrudnike



Bog je naš Oče,
Oče vseh ljudi,
zato smo mi vsi
njegovi otroci,
ljubimo se
med seboj.

V tej številki:

Mateja Erjavec TRI STVARI	2
Stanislav Hočevar MIR TEBI, BALKAN	4
Ivan Turle PEDAGOGIKA DUHOVNIH POKLICEV	10
Iztok Žebovec DVA OBRAZA SLOVENSKE MLADINE	12
Monika Prjnk BOG ME LJUBI PO FANTU, DEKLETU	14
Bernarda Vindišar SPODOBUDA MLADOSTNIKU	18
Družina Rezar ODLOČILI SO SE ZA ŽIVLJENJE	20
Jože Mlinarič - misijonar IKIYAGO GISUMBA IKIWI	22
Obvestila ROMARSKI SHOD NA RAKOVNIKU	28

Naslov: SALEZIJANSKI VESTNIK • RAKOVNIŠKA 6
• p.p.2404 • 1001 LJUBLJANA • telefon: 061/127 30 28
• dvomesečnik • 3/1999, letnik 72 (štev. 499) • Glasilo
za salezijansko družino • Izdaja Salezijanski inšpektorat
v Ljubljani • Ureja uredniški odbor • Glavni urednik: Janez
Potočnik • Grafična priprava: Založba Salve,
Ljubljana • Lektorira: Stanislav Duh • Tisk: Tiskarna
Ljubljana • ISSN 0353-0477 • www.salve.si/vestnik

• Na podlagi mnenja Ministrstva za kulturo Salezijanski vestnik šteje
med publikacije, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.
Št.: 415-107/92 mb z dne 12.5.1992.



Mir tebi, Balkan!

Prvi don Boskov naslednik blaženi Mihael Rua je dvakrat obiskal Slovenijo. Med drugimi smernicami je preroško dejal: "Vaši misijoni so na Balkanu." In slovenski salezijanci smo sprejeli izziv na Balkanu: Uroševac (Ferizaj), Niš, Janjevo, Priština, Podgorica, Beograd, Mužlja, Nikšić in še več drugih postojank. Zdaj delamo, poleg v Beogradu in Mužlji, v glavnem mestu Kosova (Priština), glavnem mestu Črne gore (Podgorica) - torej v krajih, kjer je zdaj tudi največ problemov:

Kosovo – dežela opustošenja;

Črna gora – dežela velike napetosti.

S tega področja imamo 7 sobratov Albancev: 6 s Kosova (med njimi nadškof v Baru – Črna gora, msgr. Zef Gashi) in 1 iz Črne gore. Od teh so štirje še v začetni formaciji. Prav v teh dneh se je pridružil še en aspirant iz Črne gore.

Tudi vsi njihovi sorodniki so razseljeni, nekateri pa pobiti.

Osem sobratov ljubljanske inšpektorije vztraja nepremakljivo na svojih mestih, kljub vsem bombardiranjem, pustošenjem in valovom beguncev. Zaradi različnosti narodnosti, veroizpovedi in poslanstva so v stalnem navzkrižnem ognju. Druga dva sobrata delata v Albaniji, v mestu Skadru, ki se topi v valu beguncev. V njihovi hišni kapeli jih trenutno prenočuje 50.

Že doslej so bile vse naše infrastrukture (stanovanja, pastoralni prostori, cerkve, prometna sredstva itd.) dokaj revne. Zdaj je vse to zaradi vala beguncev in nenehnega bombardiranja v neposredni bližini en sam kraj nevarnosti, uničevanja in propadanja.

Ni treba niti navajati, da primanjkuje hrane, obleke, odev, zdravil in sanitetnega materiala, goriva, finančnih sredstev ... Zazdaj dostopa do teh krajev nimamo. Smo v navezavi s slovensko Karitas, ki organizira pomoč.

Treba je misliti na ZDAJ (kratkoročno), treba je misliti na POTEM (dolgoročno)! Treba je vedeti, da lahko samo Božji Duh spremeni to "obličje zemlje", da lahko samo Božji Duh dejavno spregovori: "**MIR TEBI, BALKAN!**"

- **Molitev:** v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku v Ljubljani: vsak četrtek od 17.30 do 18.30; sledi maša, vsak dan pa od 18.00 do 18.30, sledi maša. Prvo molitveno srečanje - bedenje bo na binškošno vigilijo 22. maja 1999 v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku. Začetek ob 20.00.
 - **Karitas:** Zazdaj zbira: testenine, riž, olje, sladkor, konzerve, čokolino, higienske pripomočke. Ta sredstva zbiramo na Rakovniku v Ljubljani (Rakovniška 6, tel. 061/127-3028), označba: Mir tebi, Balkan.
- Ustanavljamo **Solidarnostni sklad**. Žiro račun: 51800-620-336; 05 1200119-15059 pripis: KOSOVO.
- **Informacije:** Vsak dan od 11.00-12.00, od 16.00-17.00, tel. +386/61/127-3039.

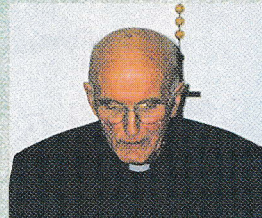
Vsem, ki bi mogli kakor koli pomagati, najlepša hvala. Zato Ti kličem, sestra, brat, mir Tebi

Stanislav Hočevar, inšpektor

PODGORICA – ČRNA GORA

80 LET FRANCA KUJARJA

10. februarja letos so se v Podgorici v Črni gori zbrali sobratje vse diaspore: iz Mužlje (Vojvodina), Prištine in Podgorice, pridružil se jim je tudi g. Rudi Borštnik in še drugi duhovniki z inšpektorjem Stanislavom Hočevarjem. Pri slovesni maši, ki jo je vodil nadškof Zef Gashi, smo proslavili 80-letnico gospoda Franca Kuharja. Med mašo je spregovoril inšpektor Hočevar in med drugim dejal:



»Središče človeka je srce, tu se odloča za ali proti Bogu, za ali proti življenju. Biti rojen pomeni biti povezan z življenjem. S svojim življenjem slavimo Boga. Franc ga je in ga še slavi tudi s petjem. Franc si je izbral duhovni poklic, v polnosti se je zedinil s Kristusom. On tudi danes človeka kliče, da se zedini z njim.«

Po maši je pri skupnem kosilu gospodu Francu najprej nazdravil nadškof Zef, ki je med drugim dejal, da je slavljeneč večkrat obiskal Pešter, bil goreč apostol in bil celo štirikrat zaprt (g. Kuhar je dejal, da je »moral odslužiti 18 mesecev zaporne kazni, ker je bil preveč goreč oznanjevalec). Za nadškofom so spregovorili še: Ciril Zajec in predstavnik moškega pevskega zbora iz Beograda, Rudi Borštnik ter inšpektor Hočevar.



LJUBLJANA RAKOVNIK

PRVI KORAKI GLASBENE ŠOLE

V prepričanju, da je glasba izredno pomembna v življenju mladega človeka, so se v župniji Rakovnik skupaj z ustanovo v Želimljem odločili, da začnejo z dejavnostjo glasbene šole. Z njo želijo »navduševati za pozitivne vrednote, izobraževati, odkrivati veličastvo človekovega duha, spodbujati njegovo ustvarjalnost, se tako dvigovati nad zemeljsko stvarnost in se vključevati v utrip rakovniške župnije in širše okolice«. Glasbena šola Rakovnik je dislocirana enota Zavoda sv. Frančiška Saleškega v Želimljem. Oktobra lani se je začel sprejem učencev, vpisalo se je nad 50 otrok in 2. novembra so že začeli redni pouk. 7. februarja 1999 je bila slovesna predstavitev glasbene šole, ko so se pred polno dvorano glasbene šole pokazali že prvi sadovi: nastopili so učenci in njihovi profesorji, vse udeležence pa so pozdravili v. d. ravnateljice glasbene šole Polona Fister, ravnatelj ustanove v Želimljem Lojze Dobravec, župnik Metod Ogorevc in inšpektor Stanislav Hočevar. V teh dneh se že končuje vpis v novi letnik.

ŠKOCJAN

NA DON BOSKOVEM TURNIRJU

Kot že nekaj let smo se škocjanski nogometaši tudi letos udeležili Don Boskovega športnega turnirja. Ker smo si z leti nabrali izkušnje in znanja, smo bili nepremagljivi in dosegli prvo mesto. Sedaj gremo na evropsko tekmovanje v Španijo (Valencia) skupaj z odbojkaricami in košarkarji z Rakovnika, in upamo, da se bomo čim bolje uvrstili in tako dobro zastopali Slovenijo. (Op. ur. So se že vrnili iz Španije, kjer so dosegli tretje mesto. Na igrah je sodelovalo 1200 športnikov in 300 prostovoljcev). Lep pozdrav!

Franci Smrekar

BLED

VSE JE LEPŠE, KER ME LJUBIŠ!

Ta slogan nas je navdihoval in vodil skozi letošnje postne duhovne vaje (ki so bile še na Mirenskem gradu, v Želimljem in na Pohorju – vsega skupaj 270 mladih). Razmišljali smo o ljubezni, se o njej pogovarjali in jo tudi doživljali v globoki povezanosti drug z drugim in z Njim, ki je trpel, bil križan za nas in tretji dan vstal. Vsi veseli in napolnjeni z Božjim blagoslovom smo se z Bleda odpeljali na svoje domove, prepričani, da se še srečamo na drugih duhovnih vajah, uskovniškem tednju ali ... Lep pozdrav!

Marjeta Smrekar





ŽELIMLJE

DNEVI SLOVENSKEGA IZOBRAŽEVANJA

Dom Janeza Boska in Gimnazija Želimplje sta se letos predstavila tudi v Cankarjevem domu na **Dnevih slovenskega izobraževanja**: v torek 16. februarja z enournim programom, v četrtek 18. februarja pa smo imeli cel dan stojnico, ki je bila zelo dobro obiskana. Ogledal si jo je celo šolski minister.

V četrtek 18. februarja smo na hodnikih naše gimnazije odprli **razstavo fotografij** alpinista in plezalca Marjana Kovača iz Šentjakoba pri Ljubljani (vrhovi gora z najrazličnejših koncev sveta).

Po letošnji pripravi smo uprizorili **veseloigro** Frana Levstika z naslovom Juntez. To se je dogajalo v sredo 24. marca. Polna želimeljska dvorana je bila navdušena nad igro svojih sošolcev in knjižničarja Staneta v glavni vlogi. V ponedeljek 22. marca se je precej dijakov in dijakinj Gimnazije Želimplje odpravilo na popoldanski potep v Ljubljano in si **ogledalo palačo Vlade** Republike Slovenije. Istega dne je v Domu Janeza Boska potekala **Domijada**. To je športno tekmovanje med dijaškimi domovi, tokrat dolenske regije, za kvalifikacije za vseslovensko domijado, ki bo spomladi v Kopru. V **velikem tednu** smo v Domu Janeza Boska lahko barvali pisanice, delali najrazličnejše velikonočne vizitke in še mnogo zanimivih stvari ter se tako lepo pripravili na Veliko noč. (zbral D.F.)

LJUBLJANA

KULTURNI VEČER: SRCE PREŽIVI MENJAVE ČASOV

Drugi dan mednarodnega seminarja *Mladi - ulica - prihodost: sodobne oblike revščine mladih* smo se lahko udeležili kulturnega večera *Srce preživi menjave časov*, še posebej pa so bili nanj povabljeni vsi tisti, ki so svoje zgodbe in pesmi podarili prvemu Skalinemu literarnemu natečaju (zbralo se je kar 175 prispevkov). V prvem delu večera so nam skavti iz Domžal dramsko uprizorili sodobne oblike revščine; mladi, animatorji in sodelavci projekta Skala so s svojimi pričevanji prižigali svečke v srcu, okoli katerega so večer popestrili mnogi mladi glasbeniki, pevci in plesalci. Drugi del večera je bil namenjen vsem 12

nagrajencem literarnega natečaja. Profesor Jože Zadavec jim je podelil nagrade, prisluhnili pa smo tudi odlomkom nagrajenih besedil. Prve nagrade so prejeli: v skupini mladih od 14 do 20 let Mojca Cajnko iz Maribora (za poezijo, na sliki) in Mojca Mihelj iz Vipave (za prozo); v skupini mladih od 20 do 30 let pa kapucin br. Marko Gabrovšek (za poezijo) in Miran Kolenc iz Novega mesta (za prozo). Nagrajena in še mnoga druga dela so tudi izšla v posebni knjižni izdaji.

Kristina Mlakar



ŠENTRUPERT - TURIN

V prvih dneh marca se je skupina iz župnije Šentrupert skupaj s svojim župnikom podala na pot v don Boskove kraje. V prijetnem romarskem ozračju smo občudovali don Boskovo prizadevanje v blagor najrevnejših ter dobili novih vzpodbud za uresničevanje krščanskih vrednot v svojem življenju.

Lmk



MADŽARSKA

SEMINAR O SALEZIJANSKI MLADINSKI PASTORALI

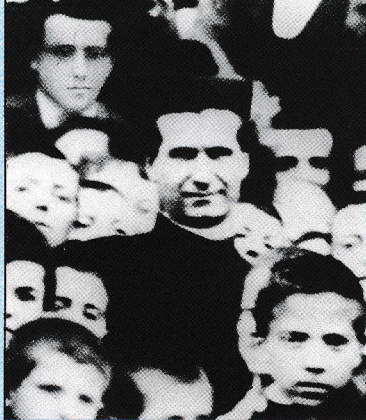
Od 7. do 13. marca letos so bili prvi salezijanski ustanovi na Madžarskem študijski nevi o salezijanskem vzgojno-pastoralnem delu. Udeležili smo se jih sobratje slovenske, hrvaške, madžarske, slovaške in češke inšpektorije. Srečanje je vodil vrhovni svetovalec za mladinsko pastoralo Antonio Domenech. Iz Slovenije smo bili navzoči Martin Lisec, Janez Potočnik in Tone Lipar. Razčlenjevali smo temeljne razsežnosti salezijanskega vzgojno-pastoralnega dela. Seznanjali smo se s spomenom vzgojno-pastoralne skupnosti in sestavinami vzgojno-pastoralnega načrta.

Tone Lipar

JAPONSKA

JAPONSKI SALEZIJANEC – MISIJONAR MED SVOJIMI

Evarist Higa je salezijanec japonskega rodu, izhaja iz japonske družine, ki je pred 2. sv. vojno v času ekonomske krize emigrirala v Brazilijo. Ko je študiral v salezijanskem zavodu, se je navdušil za don Boska in postal salezijanec. Za božič 1971. leta je krstil svojega očeta in mamo, na dan svoje nove maše pa jim je podelil prvo sv.obhajilo. Deloval je naprej med japonskimi izseljenci. Sedaj so ga odgovorni poslali na Japonsko, da bi skrbel za skupino Brazilcev (70.000), ki so emigrirali na Japonsko. Obenem pa dela med ljudmi svojega rodu in že po enem letu je nekaj ljudi krstil v katoliški Cerkvi. Pravi, da so Japonci zelo odprti za krščanske vrednote.



RAZUM IN VERA

Don Boska so že njegovi sodobniki imeli za odličnega vzgojitelja. Tistih nekaj strani (O preventivnem vzgojnem sistemu), ki jih je napisal, da bi prikazal svojo vzgojno izkušnjo, imajo pomen samo, če jih primerjamo z njegovo celotno dolgo in bogato izkušnjo, ki si jo je pridobil med mladimi.

zavesti, človeške narave, kulture, področje dela, življenja v družbi ali tistega širokega spektra vrednot, ki so kot oprema potrebne človeku v družinskem, civilnem in političnem življenju. Don Bosko je že pred več kot sto leti pripisoval posebno pomembnost razsežnostim človeka in zgodovinski določenosti osebe: njegovi svobodi, njegovi pripravi na življenje in na poklic, na prevzemanje odgovornosti v družbi, v ozračju veselja in velikodušne zavzetosti za bližnjega. Svetnik je pokazal mladim preprost, obenem pa zahteven program, povzet v posrečenih in prepričevalnih besedah: *pošten državljan in dober kristjan.*

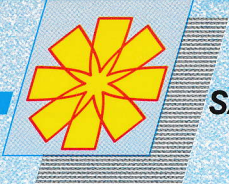
◆ Drugi izraz **vera** kaže na to, da je don Boskova vzgoja nadnaravna, kolikor je zadnji vzgojni cilj, ki si ga zastavlja, oblikovanje vernika. Zanj je vzgojen in zrel človek državljan, ki veruje, ki v središče svojega življenja postavlja ideal novega človeka, ki ga je razglasil Jezus Kristus, in ki je pogumen pričevalec za svoje versko prepričanje. Ne gre, kot vidimo, za kako ideološko in abstraktno verovanje, temveč za živo vero, ki je zasidrana v stvarnost, sestavljajo pa jo navzočnost in občestvo, poslušanje in odprtost za milost.

papež Janez Pavel II., Pismo »luvenum patris«

Za don Boska vzgajanje vključuje vzgojiteljevo držo in skupek prijemov, ki temeljijo na prepričanju razuma in vere. V središču njegove usmeritve pa stoji *pastoralna ljubezen*, ki jo takole opisuje:

◆ »Uresničevanje preventivnega sistema sloni na besedah sv. Pavla, ki pravi: *Ljubezen je dobrotljiva, je potrpežljiva; vse potrpi, vse prenaša, vse upa in se ne da razžaliti.*« Ta nagiba vzgojitelja, da ljubi mladega človeka, pa naj bo v kakršnem koli stanju, da mu da zavest in možnost živeti kot pošten državljan in kot Božji otrok. Ta ljubezen pomaga odkrivati in krepi energije, ki jih svetnik povzema v znanem trinomu **razum, vera, ljubeznivost.**

◆ Izraz **razum** pomeni tukaj vrednoto osebe,



NOVA MISIJONARKA

TU JE DELA ZA DESET NOVIH MISIJONARK

9. aprila je z rimskega letališča Fiumicino poletela proti Aziji nova slovenska misijonarka s. LJUDMILA ANŽIČ, redovnica iz družbe hčera Marije Pomočnice. Ko je prispela na cilj v Phnom Penh v KAMBODŽI, se je takoj oglasila, pravi: »Sestre so me z velikim veseljem sprejele. Toda tukaj je dela za deset novih misijonark, jaz pa sem prišla sama ... Imam se dobro in sem zelo zadovoljna, da me je Previdnost pripeljala prav na ta konec sveta. Nisem si mislila, da lahko ljudje še kje živijo v taki revščini, ki jo prav zdaj odkrivam. Takoj po prazniku (budistično novo leto) bom začela z učenjem khmerščine, da se tako čim hitreje vključim v skupnostno poslanstvo. Dekleta čakajo!«

Podpirajmo novo misijonarko s svojimi molitvami.



Center don Boskovich sotrudnikov Sodražica

za mlade hočen

Prek družinskih in prijateljskih vezi smo spoznale salezijsko družino in v njej tudi sotrudnike ter njihovo poslanstvo. Tako se je v Sodražici leta 1996 oblikovala skupina sotrudnikov, ki se mesečno srečujemo v župnijskem domu. Z drugimi DBS smo na razne načine povezani, naša skupna srečanja pa so v glavnem na Rakovniku, kjer drug drugega bogatimo z različnimi izkušnjami in skupaj načrtujemo delo na različnih ravneh.

ŽENE IN MATERE

Ker smo sotrudnice iz Sodražice v glavnem tudi matere in žene, smo kot povezovalni člen med družinskimi člani. Spodbujamo k dobrim delom, družinski molitvi, medsebojni pomoči in povezanosti, k strpnosti, k utrjevanju sorodstvenih vezi in skrbi za starejše družinske člane, k spoštovanju drug drugega ter sprejemanju različnosti. Gotovo tudi v družini čutimo določeno podporo, naklonjenost in pomoč. Člani naših družin si morajo včasih zaradi naše odsotnosti porazdeliti tudi hišna opravila, kar pa je na neki način tudi vzgojno. Ali jih opravljajo z dobro ali slabo voljo, tega pač ne vidimo, vse pa nam je jasno po obrazih, ko se vrnemo domov. Pet sotrudnic iz naše župnije je leta 1997 napravilo obljube na Rakovniku. V letu priprav na obljubo smo spoznavale Pravilnik

apostolskega življenja in naše ga vzornika sv. Janeza Boska, očeta in učitelja mladih, ki nas vprašuje in obenem narekuje: »Hočete storiti kaj dobrega, svetega, najsvetejšega, Božjega? Vzgajajte mladino.« Ta njegova spodbuda se je dotaknila tudi nas, ki smo poleg svojih vsakdanjih dolžnosti z veseljem tudi DBS.

V ŽUPNIJI ZA MLADE

Kot sotrudnice smo v župniji dejavne na raznih področjih. Vedno, ko pridemo skupaj, čutimo, da smo na strani mladih. Želimo jim ponuditi čimveč dobrega in koristnega, kot npr. različne aktivnosti v klubu Kresnička, sodelovanje z mladinsko skupino, pomoč pri izvedbi oratorija, spodbujati mlade tudi v manjših vaseh k skupni molitvi (šmarnična pobožnost, advent, božična



Sodražica Oratorij '98

no storiti kaj več

Duhovne vaje za birmance



devetdnevnica) in podobno. Ker smo kot vsak človek obdarjene z različnimi talenti, smo le-te pripravljene koristno in dejavno uporabiti tudi v župniji. Kljub hitremu razvoju tehnike in visoki stopnji porabništva vemo, da današnji čas mladim ni naklonjen. Vsaj peščici mladim v našem okolju skušamo prisluhniti, jih razumeti, jim osmisliti življenje, jih razveseliti, skratka, trudimo se ponuditi jim pravo okolje za njihovo duhovno in duševno rast ter jim prek različnih dejavnosti in srečanj predočiti prave vrednote, za katere se je v življenju vredno potruditi. O vseh načrtovanih dejavnostih v prid mladim, pa tudi starejših, se pos-

vetujemo z domačim duhovnikom, ki nas pri našem delu podpira in nam po svojih močeh tudi pomaga. Naša največja in najzahtevnejša skupna projekta sta delo v Kresnički in v oratoriju. Pri izvedbi teh dveh projektov smo vedno na delu vse sodelavce (nekaj zelo delavnih med nami je tudi brez obljube). Pri izvedbi akcij si vedno prizadevamo pridobiti čimveč sodelavcev, saj vemo, da je v slogi tudi moč.

NAŠA RAST

Naš duhovni vodja in vzgojitelj je g. Ivan Turk, ki k nam vedno prihaja poln optimizma, vedrine in voljnega potrpljenja. Pri izvajanju naših dejavnosti so nam vedno pripravljeni pomagati tudi salezijanci in hčere Marije Pomočnice. Zgled prve in najzvestejše sodelavke nam je don Boskova mati Marjeta, ki je bila pravi biser dobrote. Njena navzočnost v oratoriju je bila tako nepogrešljiva kot zrak za dihanje. Bila je vedno vesela, dobra do vseh, duša hiše. Vsak je rad sprejel od nje tudi grajo, opomin ali tolažbo, ker je čutil njeno materinsko ljubezen in skrb. *DBS Sodražica*



VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

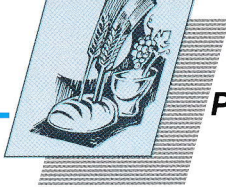
**Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.**

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastoj),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem. Takoj
nam sporočite
spremembo
naslova.

**Naslov
SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6
p.p. 2404
1001 LJUBLJANA
tel. 061/127-3028
fax 061/127-3040**



PEDAGOGIKA DUHOVNIH POKLICEV

SEJALEC JE ŠEL SEJAT

Jezus je povedal priliko o sejalcu, ki je sejal seme. Nekaj semena je padlo ob pot, nekaj na kamnita tla, pa med trnje in slednje na dobro zeljo. Temu primerani so bili tudi sadovi (prim. Mt 13, 3-8).

Prilika nas uči, da je krščanski poklic dialog med Bogom in človeško osebo. Glavni sogovornik je Bog, ki kliče, kogar hoče, kadar hoče in kakor hoče. Poklic je delovanje in vstop Boga v srce človekove svobode in je tudi človekov napor in boj, da bi bil svoboden v sprejemanju daru.

SEJMO POGUMNO IN POVSOD

Ko gre za duhovne poklice, se pogosto pritožujemo, kako majhen je odziv na poklicanost, premalo pa se zavedamo, da ravno tako pogosto predlagamo poklic le ozkemu krogu oseb in da ponavadi, takoj ko se pojavi odpor, predlog hitro umaknemo. Prilika o sejalcu pa nam govori, kako Božji sejalec seje "povsod". Jezus je klical v izgradnjo svoje Cerkve ljudi, ki niso videti primerni za tako poslanstvo. Jezus ne pozna meja in ne gleda na osebo.

Po tej podobi tudi delavec za duhovne poklice enako velikodušno oznanja, predlaga, vznemirja. Zavest, da je v vsako ustvarjeno bitje Oče položil seme, mu daje moči, da gre povsod sejoč dobro seme poklica, da ne ostane v običajnih mejah, da se sooči z novi-

mi okolji in se poskuša z novimi prijemi obrniti na vsako osebo.

SEJMO OB PRAVEM ČASU

Stvar sejalečve modrosti pa je, da ob **pravem času poseje dobro seme poklica**. To nikakor ne pomeni, da prehiteva čas za odločitev in da zahteva od mladostnika zrelost za odločitev, ki odlikuje starejšega mladince ali dekle, temveč pomeni, da spoštuje naravnost človeškega življenja v poklic.

Vsako obdobje človeškega življenja ima svoj pomen glede poklica, začenši od trenutka, ko se mladostnik odpre življenju, začuti potrebo po smislu in se poskuša vprašati, kje je njegovo mesto v življenju. Zanimariti vprašanje ob pravem trenutku, lahko škodi razvoju poklica. Pastoralna izkušnja uči, da se prve oblike duhovnega poklica največkrat pokažejo v otroštvu in v zgodnji mladosti. Zato je pomembno spremljati in podpirati prve znake duhovnega poklica in se zavedati tudi dejstva, da ima vsaka oseba svoj ritem in svoj čas zorenja.

Preprosta kmečka pamet nas uči, da če hočemo ob pravem času imeti kakršno koli žetev, je potrebno skrbeti za vse, prav vse, od zemlje do semena; pozorno je treba misliti na vse: na to, kar daje rast, in na ono, kar rast preprečuje. Računati je tudi na nepredvidljive vremenske razmere letnih časov. Nekaj podobnega se dogaja glede duhovnih poklicev. Setev je samo prvi korak.



MOLITVENI NAMENI

◆ MAJ

Oče, zgodi se tvoja volja.

Božja volja je naše posvečenje. Oče, daj nam modrost in hotenje, da bi zahrepeneli po svetosti.

◆ JUNIJ

Oče, zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih tako na zemlji ...

Oče, pomagaj nam, da ne bi prezrli nebes zaradi zemlje in ne zemlje zaradi nebes!

◆ JULIJ

Oče, daj nam danes naš vsakdanji kruh ...

Oče, pomagaj nam, da bi mi postajali kruh za druge in da bi znali dobrine tega sveta deliti z drugimi!

Slediti morajo še drugi prijemi, da dve svobodi stopita v poklicni dia-log (prim. Novi duhovni poklici za novo Evropo, št.33).

Dragi molivci in drugi sejanci semen duhovnih poklicev! Sejmo zdravo seme, sejmo pogumno, sejmo povesod in ob pravem času! Bog naj po priprošnji majniške Kraljice blagoslovi našo setev, da bo bogata tudi žetev.

Lepo vas vabim na vsakoletno molitveno srečanje za duhovne poklice, ki bo 29. maja 1999 v Ljubljani na Rakovniku v svetišču Marije Pomočnice z začetkom ob 9. uri. Molili bomo tudi za mir na Kosovu. Pridite!

Hvala za velikonočna voščila in lep pozdrav

Ivan Turk,
voditelj molivcev

Po tvoji milosti so v sv. Mariji Dominiki Mazzarello, modri in čuječi devici, zablestele kreposti prizadevne zvestobe in potrpežljive dobrote, iskrene ponižnosti in dejavnega ubošva, vesele pokorščine in zaupljive predanosti.

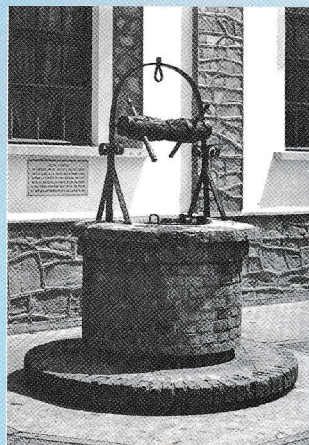
Iz hvalospeva v čast sv. M. D. Mazzarello

MARIJA DOMINIKA MAZZARELLO



Rodila se je leta 1837 v Morne-seju (Alessandria). Družina jo je vzgajala v trdni veri, neutrudni delavnosti ter izrazito praktičnem čutu in zdravi razsodnosti, kar je pozneje pokazala tudi kot predstojnica. S petnajstim letom se je vpisala v združenje Hčera Marije Brezma-dežne. Začela je apostolsko delati med dekleti v svojem kraju. Huda bolezen, tifus, ki jo je prestala v svojem triindvajsetem letu, je imela močan duhovni odmev: izkušnja telesne krhkosti je z ene strani poglobila njen odnos do Boga, z druge pa jo je spodbudila, da je odprla šiviljsko delavnico in deklice

učila delati, moliti in ljubiti Boga. Z gorečim prejetjem zakramentov ter pod modrim in razsvetljenim duhovnim vodstvom don Dominika Pestarina je zelo napredovala v duhovnem življenju. Leta 1872 jo je don Bosko povabil, da je sodelovala pri ustanovitvi Hčera Marije Pomočnice. Kot predstojnica se je izkazala za sposobno oblikovalko in učiteljico duhovnega življenja. Imela je karizmo vedrega veselja, ki ga je znala izžarevati. Za sodelovanje pri vzgoji ženske mladine je pridobila še druga dekleta. Svojim duhovnim hčeram je Marija Dominika zapustila vzgojno izročilo, ki je v celoti prežeto z evangelijskimi vrednotami: iskanje in spoznavanje Boga po razsvetljeni katehezi in goreči ljubezni, odgovornost pri delu, poštenost in ponižnost, strogost življenja in veselo darovanje samega sebe. Umrla je v Nizzi Monferrato 14. maja 1881. Za blaženo jo je leta 1938 razglasil Pij XI., Pij XII. pa 24. junija 1951 za svetnico. Njen praznik obhajamo 13. maja.



DUHOVNE VAJE ZA MOLIVCE ZA DUHOVNE POKLICE, ČLANE MAŠNE ZVEZE IN DRUGE

◆ BREZJE

od 4. do 6. junija

Prijave sprejema
s. Marinka Bizovičar,
Brezje 63, 4243 Brezje,
tel. 064/738-893

◆ KUREŠČEK

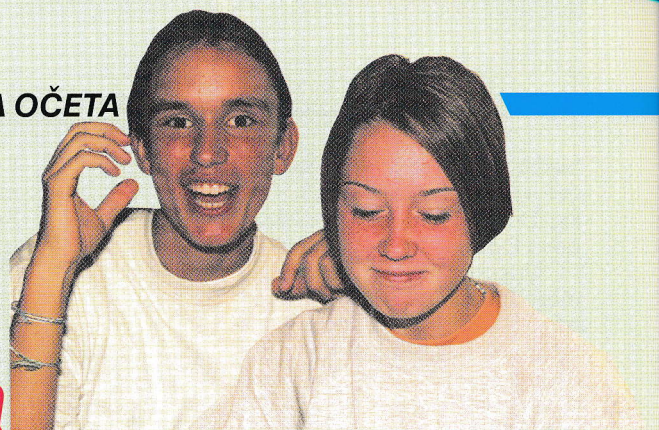
od 30. julija do 1. avgusta

Avtobus iz Ljubljane (štev. 3,
smer Zapotok) pelje ob 15.30
Prijave sprejema Ivan Turk

Za obe skupini velja: Začetek v petek ob 18.00, sklep v nedeljo s kosilom.

S seboj prinesite rjuhe in copate.
Voditelj bo Ivan Turk, SDB.

Ivan Turk, Rakovniška 6,
1108 Ljubljana,
tel.: 061/127-30-28



Iztok Žebovec

Dva obraza slovenske mladine

MEDNARODNI SEMINAR MLADI - ULICA - PRIHODNOST NA TEMO: SODOBNE OBLIKE REVŠČINE

Kar nekaj mesecev sem pisal najrazličnejše dopise in predstavitve v prihodnjiku: bo, pripravljamo, bodo spregovorili ...

Potem se je zgodilo in sedaj pišem v pretekliku.

Od 8. do 10. aprila je Projekt Skala, pod vodstvom Martina Lisca in pomočjo nekaterih sponzorjev, predvsem Krekove banke, v prostorih Teološke fakultete v Ljubljani pripravil mednarodni seminar, že drugi te vrste, o mladinski ulični vzgoji. Z njim smo želeli poglobiti vsebino lanskega seminarja, ki je pred nami odprl širok pogled na problematiko mladih v Sloveniji, Evropi in po svetu. Spregovorili smo o sodobnih oblikah revščine mladih.

DVA OBRAZA MLADIH NA ENEM KRAJU

V času priprave na seminar se mi je misel večkrat vračala na vse-slovensko srečanje mladih v Stični in na doživetje, ki se mi je močno vtisnilo v spomin in srce.

Ko sem se po dopoldanskem programu odpravil na obisk k prijateljem, sem se prebijal skozi gosto množico mladih, polnih veselja, nasmejanih, vedno pripravljanih, da svetujejo ali kako drugače pomagajo vsakomur, ki se ne znajde najbolje. Vsepovsod so: na dvorišču, na mostu, na travniku ...

Toda bolj ko se oddaljujem od samostana, bolj imam občutek, da prehajam nevidne meje nekih drugih svetov. Kot da bi se spuščal po koncentričnih krogih Dan-tejeve Božanske komedije. Sproč-

čen smeh je vse redkeje slišati, namesto zanosnih in včasih malo zasanzanih verskih popevk mladci iz kitar izvabljajo grobi rock, namesto pogovora o doživetjih na polletnih tednih duhovnosti se sliši ciničen posmeh in kletev. Po bližnjih igriščih in travnikih je polno praznih pločevink, razbitih steklenic in cigaretnih ogorkov.

Ta drugi obraz slovenske mladine me ni presenetil. Nisem se čudil, nisem mogel obsojati. Ta obraz mi je znan. Tudi ti, bralec teh vrstic, si ga prav gotovo že videl: v časopisni nočni kroniki, v šoli, na ulici okoli svojega bloka, ali pa celo med zidovi lastnega doma - vseeno je, ali je to bogato opremljena hiša ali stanovanje z najnujnejšo rabljeno opremo. Ta obraz smo že videli, vemo zanj.

Toda največkrat nič več kot to.

Presenetil pa me je ta dvojni obraz na enem kraju. Nisem namreč videl prvega v Stični, drugega pa v eni od ljubljanskih četrti. In presenetila me je ta ostra meja med obema. Medtem ko so prvi uživali svojo duhovnost, so drugi kot v zadregi pasivno čakali na popoldanski koncertni žur.

REVŠČINA SLOVENSKEGA MLADOSTNIKA

Toda, ali res ni mogoč most med obema? Ali je solidarnost med vrstniki popolnoma odsotna? Ali pa je pojav bolj odraz naše splošne kulture? Del mladih je bil tam, a kot da jih ni bilo. Ali bi res morali opozoriti nase z nasiljem, da bi jih opazili? Ali mora res življenje mladostnika viseti na nitki, da se zganemo? Revščina res morda ni tako očitna kot v Indiji ali Afriki, pa vendar ... Kot pravi Bogdan Žorž, o revščini dandanes govorimo, kadar gre za neke zunanje ovire pri zadovoljevanju potreb v takšnem obsegu, da je oviran človekov celostni razvoj na telesnem, duševnem ali duhovnem področju. Po tej opredelitvi pa se območja revščine (tudi v Sloveniji) močno razširijo.

Na letošnjem seminarju smo postavili pod žaromete (slovenskega) mladostnika z njegovimi konkretnimi stiskami. Te stiske oziroma sodobne oblike revščine so najrazličnejše, na različnih ravneh in področjih, z različno inten-

zivnostjo. Tragedija vseh teh oblik revščine je v dejstvu, da zavirajo in morejo celo uničiti vzgojne sposobnosti osebe. Posebej usodno je to za mladega človeka. Revščine vseh oblik vzpostavljajo okoli mladega človeka praznino prav tam in takrat, ko bi najbolj potreboval oporo in pomoč.

Revščina poleg psihosocialnih stisk kaže tudi in predvsem na odsotnost širših družbenih in kulturnih pogojev za zdrav osebni razvoj mladih kot posameznikov in kot pomembne družbene skupine.

S tehničnim razvojem in notranjo diferenciacijo družbe postajajo tudi oblike deprivilegiranosti različnih kategorij ljudi vedno bolj kompleksne in sofisticirane. Če velja, da so mladi najboljši pokazalnik stanja določene družbe, potem lahko rečemo, da moremo v dvojnem obrazu družbe videti tudi dvojni obraz mlade populacije, ki ga srečuje ulični vzgojitelj pri svojem delu na ulici. Revščina mladih je večplastna resničnost, ki zahteva večplastne odgovore.

DIALOG LJUBEZNI

Izpostavili smo ključne probleme mladih: vprašanje smisla, komunikacije in samoiniciativnosti. Na ta vprašanja so nam pomagali odgovarjati gostje iz tujine in domovine: dr. Renato Mion SDB in dr. Eugenio Fizzotti SDB s Salezijanske univerze v Rimu, dr. Bojan Dekleja in Spela Razpotnik, Bogdan Žorž, dr. Manca Košir, Peter Newbery SDB iz daljnega Hong Konga in drugi.

Mladi na ulici ne pričakujejo usmiljenja, temveč sočutje, priz-

navanje za sebi enakega. Sočutim lahko zato, ker v drugem prepoznavam sebe in v sebi drugega. Sočutje in pomoč (in ne premoč) predpostavlja pogum za preraščanje sebe, da sem to, kar sem. Kot pravi dr. Manca Košir, je edino zdravilo za ranjene duše dialog ljubezni, v katerem drug drugega resnično razumemo v njegovi bivanjskosti in taksnosti z namenom vzpostavitve žive vzajemnosti. Če se še enkrat vrnem k zgoraj opisanemu doživetju, bi po vsem tem lahko rekel, da *vernemu obrazu* ne bi bilo potrebno drugega kot obrniti se k *drugemu obrazu* svojih vrstnikov ter biti in ostati z njim. Izkušnja tednov duhovnosti bi se tu lahko utelesila. Martin Lisec se vprašuje, kaj naj pomeni majhna udeležba duhovnikov in redovnikov na seminarju?

MLADI ZA MLADE

Kristus je prišel, *da bi imeli življenje in ga imeli v izobilju*. Verni mladi so torej med prvimi poklicani k sočutju, empatiji in solidarnosti do svojih vrstnikov. Prednost mladih je v njihovem entuziazmu. Tega vernim mladim ne manjka. Morda pa jim manjka večjega stvarnega čuta za stiske svojih vrstnikov. Nekaj je narobe z duhovnostjo, ki ne rodi pripravljenosti za boj z zlom, za boj z revščino vrstnikov, ki obstaja v najrazličnejših oblikah: strah pred ponovnim polomom, pomanjkanje ustvarjalne napetosti, apatičnost, fatalizem, kolektivizem, fanatizem, bivanjska praznina,



Seminar na Teološki fakulteti

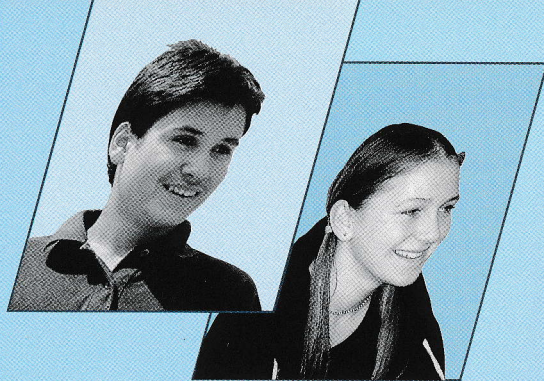
konformizem ... Očitno se je tudi med verno mladino naselil duh pasivnosti.

Ulični vzgojitelji vse bolj čutimo in ugotavljamo, da je tej revščini mladih v marsičem botrovala sodobna evropska kultura oz. zahodni življenjski slog. Potemtakem je potrebno v temeljih spreminjati sodobni način življenja. Pri tem pa so zgolj zunanji popravki že vnaprej bolj ali manj obsojeni na neuspeh, saj se ključna vprašanja, vprašanja smisla, dogajajo na področju duhovnosti. In sicer duhovnosti, ki ne bo zazrta v kozmos in iskanje Boga zgolj v naravi, ampak bo zazrta v obraz človeka, osebe; pragmatična, družbeno zavzeta duhovnost, ki bo dejavno odgovarjala na mladostnikova iskanja in potrebe; duhovnost, ki bo oblikovala kulturo, v kateri bo mladostnik znova našel svoj obraz, ki mu bo všeč in bo svojo novo identiteto živel v vsej polnosti.

Še veliko drugih vzpodbudnih misli so bili deležni številni zainteresirani posamezniki. Če zaradi takšnih ali drugačnih razlogov nisi mogel biti med njimi, pa si še vedno lahko prebereš zbornik seminarja, ki ga dobiš pri založbi, ki te vedno prijazno pozdravi s *Salve*.

Novinarska konferenca ob seminarju





MLADINSKE STRANI

Kako naj začnem pogovor?

Ime mi je Katja. Stara sem osemnajst let in pol in letos sem začela hoditi na faks.

Lani decembra sem nekega petka štopala domov in spoznala sem dva fanta. Postali smo prijatelji in nato skoraj vsak petek štopali skupaj – v približno isto smer. Eden mi je bil še posebej všeč in začela sva tudi skupaj hoditi. Med tednom oba študirava v Ljubljani in večkrat greva zvečer v kino, na Grad ali v Tivoli. Precej se že poznavata, saj se veliko pogovarjata. Vidim, da je zelo dober fant in čutim, da me ima rad. Nekaj pa mi ne da miru. Moji starši so mi vedno »polagali na srce«, kako zelo pomembno je, da si najdem vernega fanta (in s tem tudi bodočega moža). Le tako naj bi po njihovo družina normalno živela. Ko pa sva se nekoč s fantom pogovarjala o veri, mi je povedal, da k mladinskemu verouku ne hodi, v cerkev pa gre skoraj vedno. Ne zdi se mi, da bi sploh kdaj razmišljal o tem, kakšno mesto naj bi imel Bog v mojem, v njegovem in tudi v najinem skupnem življenju. Meni pa je to zelo pomembno. Moja starša sta se imela zelo rada in sta prav z Božjo pomočjo prebrodila mnogo stisk. Tudi otroci smo se imeli lepo, ko smo v družini obhajali cerkvene praznike, obiskovali verouk ... Tega jaz ne bi rada sedaj izgubila. Ne bi pa rada zaradi svojih (morda prevelikih) želja izgubila niti fanta. Kako naj začnem s fantom pogovor o teh pomembnih stvareh? Je v odnosu fant-dekle sploh še prostor za Boga v teh novih časih? Hvala za odgovor.

Katja

Pričevanja ...

Bog je navzoč v najinem odnosu ...

- Ko se odkrito pogovarjam s svojim fantom ...
- Ko dovoliva s fantom tudi najinim prijateljem, da se nama pridružijo na izletu ...
- Ko mi mama pove, da ji je všeč moje dekle ...
- Kadar upam iskreno priznati svojemu fantu, kdo sem in kaj pričakujem od njega ...



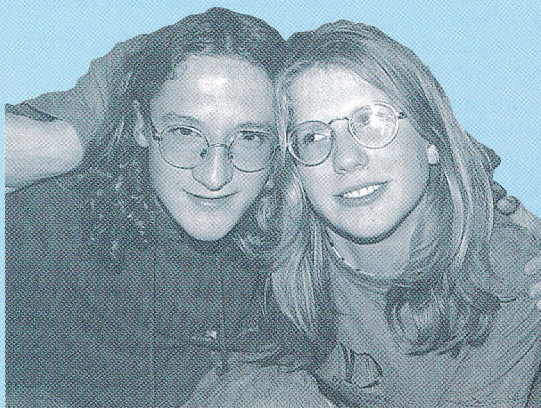
Jaz pa čutim Božjo ljubezen ...

- Ni lahko hoditi po poti skozi življenje v dvoje ... Mnogo lažje je, če veš, da poleg hodi še Nekdo, ki bo vztrajal tudi, ko ljudje že zdavnaj ne bomo več zmogli!
- Nikoli bi ne zmogetel v polnosti doumeti ljubezni svojega dekleta, če ne bi že zdavnaj prej izkusil, da me ima iskreno rad Tisti, ki me je poklical v življenje ...
- Če mi Bog ne bi pomagal, ne bi nikoli našla fanta, ki mu ni vseeno zame ...
- Jokala sem, da bi pozabila bolečino prejšnje ljubezni. Prišel pa je on, ki mi je obrisal solze in rekel: »Čas je, da začneš znova!« Vem, da ga je pripeljal Bog!

Boštjan odgovarja

Draga Katja! Rad bi se ti zahvalil za tole nenavadno pismo – v svojem imenu in v imenu vseh, ki se vprašujejo o podobnih stvareh, pa si ne upajo govoriti na glas. Temeljna resnica je tale: Bog je življenje. Življenje živimo ljudje in prav v naših medsebojnih odnosih je življenjski prostor tudi za Boga. Od ljudi pa je odvisno, ali prepustimo Bogu prostor, ki mu pripada. Vedno znova je

človek sam tisti, ki se odloči, ali bo Bogu dovolil biti znotraj odnosov z drugimi ljudmi. Ljubezenski odnos in Bog v njem? Je sploh mogoč ljubezenski trikotnik? Spet je potrebna odločitev obeh partnerjev »za« Boga. Bog ni vsiljivec, Bog je le tisti, ki plemeniti vse besede – dejanja - odločitve, ki jih v življenju živita fant in dekle. Toda pozor! Boga je potrebno vedno znova vabiti v odnos dveh ljudi, kajti Bog ni kak »stalni inventar«. Zato: ljubezen »v troje« (torej: ti, tvoj prijatelj in Bog) je potrebno negovati. Temelj vsega je iskrenost in zaupanje. Oba se morata iskreno pogovarjati o Bogu v vajinem odnosu, zaupati morata drug drugemu in zaupati morata tudi Gospodu. Čisto konkreten nasvet je tak: čimprej spregovori s fantom o vseh teh vprašanjih, na katera si sama ne moreš odgovoriti. Morda mu za začetek lahko pokažeš tole svoje pismo in odgovor. Pogovor (se) bo potem gotovo nadaljeval kar sam od sebe. K njemu predvsem stopi z ljubeznijo in željo, da vama uspe iti dalje. Vzpodbudi ga k skupni poti v prihodnosti. Nikakor pa ne popuščaj svoji želji po odnosu, ki bo boljši kot le površna poznanstva neštetih mladih v današnjem svetu.



Odnos med partnerjema naj bi bil nekaj svetega, nekaj, kjer naj bi se tudi Bog dobro počutil. Če se bo dobro počutil v vajinih medsebojnih trenutkih, bosta tudi vidva imela mnogo raje drug drugega in življenje. Naj vama uspe pripraviti prijetno bivališče Gospodu! Lep pozdrav!

Boštjan

... Pričevanja

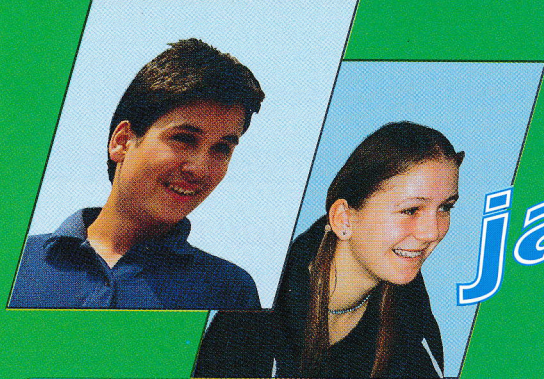
Bog pa me ljubi tudi, ko gre v odnosu vse narobe ...

- Ni lahko pogledati v oči dekletu, kadar v njih ni ljubezni, ampak sovraštvo. Morda pa je to izziv zame, da naredim korak premagovanja in ji rečem: »Teško te je ljubiti, ko si taka. Vendar si preveč dragoce-na, da bi te izgubil zaradi nekaj trenutkov tvoje (in moje) slabosti. Rad te imam!«
- Se vam mar ne zdi, da mi je Bog dal možnost, da ljubim prvi? Se vam mar ne zdi, da bo potem najina ljubezen še iskrenejša? Ja, Bog me res ljubi po dekletu!

Gospod me je ljubil po mojem fantu

Gospod! Hvala ti za fanta, ki mi je daroval del svoje mladosti. Hvala za ljubezen, ki si mi jo izkazal prek njega. Nisi nama dal veliko časa, a bilo je dovolj, da sva obogatila drug drugega. Hvala, da si bil z nama v dneh, ko sva se brezskrbno prepuščala čustvom. Hvala, da si naju spremljal na poteh, ki so bile včasih tudi nevarne, in nisi dopustil, da bi se nama kaj hudega pripetilo. Hvala za lepe besede in drobne pozornosti, ki si mi jih namenil prek njega. Hvala za vse njegove prihode, za ves čas, ki mi ga je daroval. Hvala za občutek varnosti, ki mi ga je nudila njegova bližina. Vse si nama dal, nisi pa dopustil, da bi najina ljubezen dozorela. Le zakaj, Gospod? Vseeno, hvala ti tudi za to tvojo odločitev. Čutim, da si tudi to storil iz ljubezni do naju. Še danes ne vem, zakaj mi nisi dal slutiti njegovega zadnjega objema, a hvala ti, saj je bilo tako lažje. Še enkrat, hvala ti zanj. Hvala tudi za njegove starše, čeprav me niso sprejemali. Vem, da je bilo tudi to v načrtu tvoje ljubezni. Amen.

D.D.



jaz in on ona in

Kakšen prostor zavzema v tvojem življenju Bog?

- 1 bil sem vzgojen v krščanskem duhu, sedaj pa Bog nima več prostora v mojem življenju
- 2 na skoraj vseh področjih življenja je še vedno navzoča misel na Boga
- 3 čimveč stvari poskušam živeti v luči zvestobe Boga

Je okolje, v katerem živim, nasprotno mojemu prepričanju? Upam zagovarjati svoj pogled na življenje?

- 1 okolje je za lažje načine hoje skozi življenje in jaz se pogosto prilagam
- 2 okolje se s takimi vprašanji ne ukvarja, zato mi ni potrebno zagovarjati svojih stališč
- 3 moje versko prepričanje je v okolju nekaj neobičajnega in pogosto moram utemeljevati svoje poglede na življenje

Ima Bog prostor v naši družini? Sem ga čutil v odnosu med mamo in očetom?

- 1 praznujemo cerkvene praznike, praktično pa pri nas ni zaslediti Boga
- 2 naša družina je krščanska, starša pa se nekako sramujeta pokazati, da je Bog (če je?) tudi v njunem odnosu
- 3 vsi lepi in tudi težki trenutki se vedno končajo »v luči Božjega«, starši pa nam pogosto pripovedujejo o izkušnjah Boga v življenju

Kje si se spoznal s partnerjem?

- 1 v okolju, kjer je »dovoljeno skoraj vse«
- 2 na ulici, v šoli, na počitnicah ... kar tako
- 3 na srečanjih verne mladine (duhovne vaje, verouk, poletni tabori ...)

Kakšen je odnos tvojega okolja do partnerstva?

- 1 podpirajo zveze partnerjev, kjer je dovoljeno mnogo svobode
- 2 partnerstvo se jim ne zdi nikakršen problem
- 3 vsako partnerstvo je odgovornost

Sta s partnerjem sama sebi zadostna?

- 1 skoraj vedno
- 2 pogosto
- 3 pogosto greva v družbo

Se s partnerjem pogovarjata o vajinem odnosu in kam vodi (družina)?

Anketa za tiste, ki o ljubezni vedo vse ali pa nič! Kdo in kdaj lahko uporabi to anketo:

- **Kdo:** veroučne skupine, mladi v pripravi na poroko, posamezniki, starši (pomoč pri vzgoji), duhovniki.
- **Kdaj:** kadarkoli; kadar iščeš svojo vlogo v partnerskem odnosu, kadar si želiš izprašati vest.

- 1 to so za naju še preveč resni pogovori
- 2 precej se pogovarjava, vendar še ne o tem
- 3 poskušava biti odkrita v najinih pogovorih (načrti, dileme ...)

Ali vajin pogovor nanese tudi na osebno izkušnjo Boga?

- 1 partnerju povem, da te izkušnje (skoraj) nimam
- 2 po tej plati se poznavala približno
- 3 v dvoje »nadaljujeva verouk«, ki sva ga obiskovala kot otroka

Imajo vajini prijatelji odnos, kjer je prostora tudi za Boga?

- 1 ne
- 2 navzven tega ni opaziti
- 3 da

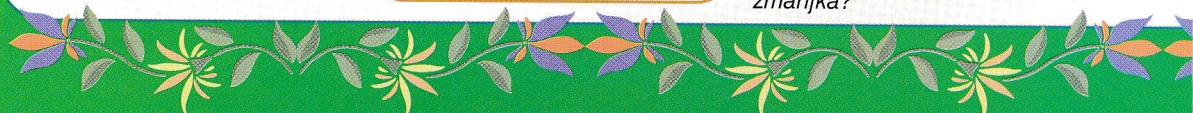
Bo imel »nekoč« tudi Bog prostor v vajini družini? Bodo otroci deležni verske vzgoje?

- 1 midva se za to ne bova odločila, otroci pa naj se odločijo sami
- 2 morda, otrokom pa bova omogočila versko vzgojo
- 3 potrudila se bova, da bo Bog doma v najini družini

Se spomniš, kdaj si ljubezen Boga začutil »zelo živo«?

- 1 ne, mislim, da se to ne more zgoditi vsakemu človeku
- 2 jaz osebno je nisem čutil, prijatelj pa mi je pripovedoval o tem
- 3 ja, spomnim se, da se mi je zgodilo, ko ...

Je Bog »dežurni policaj« v tvojem življenju ali pa je tudi dežurni za ljubezen, ko je povsod drugod zmanjka?



...jaz in Bog? morda bi šlo... Bog me ljubi po mojem dekletu

- 1 Boga ni v mojem življenju - ne kot policajja ne kot ljubečega
- 2 Bog mi ne more nadomestiti ljubezni, ki jo pričakujem od človeka
- 3 Bog mi pokloni ljubezen tudi, ko jo že čutim od drugih ljudi...- morda mi jo pošilja prav prek njih

Ali moliš za svojega partnerja - ali on moli zate? Zaupaš Božji pomoči v vašem odnosu?

- 1 ne
- 2 včasih, ko nama gre vse narobe
- 3 pogosto molim za partnerja in mislim, da tudi on moli zame; verjamem pa, da lahko stiske premagava z Božjo pomočjo

Je mogoč »ljubezenski trikotnik« dveh partnerjev in Boga in zakaj?

- 1 ne
- 2 morda
- 3 da

Ali čutiš, da te Bog ljubi po partnerju? Kako?

- 1 ne, ker je to odnos med človekoma in tu Bog nima kaj iskati
- 2 morda me Bog ljubi, vendar ne po partnerju
- 3 če je Bog povsod, je tudi v mojih odnosih z drugimi ljudmi

Zarazmislek še naslednja vprašanja:

- Strah pred obljubo zvestobe pred Bogom?
- Ujemanje (verskih) nazorov obeh partnerjev?
- Je Božja ljubezen tudi to, da imaš težave v medsebojnih odnosih?

Tisti, ki so največkrat odgovorili s 1 odgovorom

V otroštvu si doživel morda le majhno izkušnjo tradicionalnega Boga, med mamo in očetom pa ga praktično ni bilo čutiti. Okolje, znotraj katerega preživiš največ časa, živi življenje s čimmanj napora. Dovoljeno je skoraj vse, tudi v odnosih s partnerjem. S prijateljem (-ico) sta pogosto sama in si ne želita družbe prijateljev. O prihodnosti se načrtno ne pogovarjata, tudi duhovne izkušnje nimata. Če bosta morda imela družino, v njej ne bo prostora za Boga, otroci pa se bodo sami odločili. Tudi vajini prijatelji ne puščajo v odnosih prostora za Boga. Sicer pa se ljubezen Boga človeku ne more zgoditi, zato si mora človek ljubezen poiskati kar pri prijateljih. Ti in tvoj prijatelj (-ica) prepuščata skrb za odnos človeškemu trudu, kajti tu nima Bog kaj iskati.

Tisti, ki so največkrat odgovorili z 2 odgovorom

Že od malega si čutil Boga v družini in tudi sedaj ga nisi pozabil. Okolje, znotraj katerega živiš, pa si (ti) duhovnih vprašanj ne postavlja. Problemu partnerstva ne posvečaš pretirano časa. Partnerja lahko srečaš kjerkoli. Sicer pa sta si s prijateljem (-ico) zelo pogosto samozadostna. O družini se še ne pogovarjata, tudi o izkušnji svojega verskega življenja se še nista pogovorila. Sicer pa se boš trudil, da bo Bog nekega dne navzoč v tvoji družini. Neposredne osebne izkušnje Božje ljubezni nimaš, verjameš pa vanjo. Sicer pa je predvsem človek tisti, ki sočloveku podarja ljubezen. Bog te ljubezni v celoti ne more nadomestiti. Morda si boš nekega dne dovolil verjeti, da je v odnosu s prijateljem (-ico) prostor tudi za Boga.

Tisti, ki so največkrat odgovorili s 3 odgovorom

Izkušnja Božje ljubezni v tvojem življenju je živa že od malih nog, ko si jo opazoval med očetom in mamo, v družini ... Sicer pa si tudi sedaj trden v svojem (t. j. verskem) prepričanju. O partnerstvu razmišljaš kot o odgovornosti, ki zavezuje za celo življenje. Zato je pametno poiskati si prijatelja (-ico) na verskih prireditvah. Sicer pa gresta s partnerjem mnogokrat tudi v družbo. V dvoje pa se pogosto pogovarjata o osebni izkušnji Boga in načrtih, kako bi jo prenesla v družino. Večkrat v življenju si že izkusil Božjo ljubezen, tudi prek drugih ljudi. Za partnerja pogosto moliš in verjameš v Božji blagoslov. Trudiš se razumeti »ljubezenski trikotnik« med vama in Bogom. Bog te ljubi po partnerju, ker je tudi v tvojih odnosih z drugimi ljudmi.

Pripis: Morda si se prepoznal v kateri od zgornjih oseb, morda v nobeni. Vedi, da je vsak človek unikat in ga ne moremo stlačiti v kalupe, ki jih postavimo ljudje. Zato: ni absolutnih resnic, anketa je le vzpodbuda, da začneš razmišljati o stvareh, ki so lepe in tudi pomembne za tvoj jutri!





SPODBUDA

POMENI OBČUTLJIVEMU MLADOSTNIKU ISTO KOT ŽEJNEMU V PUŠČAVI VODA

»Potem ko sem butnil matematiko in sem moral ostati v šoli še po pouku, bi mi res prišlo prav malo spodbude.

Škoda, da nimam navijačev, ki bi me podžigali, da bi se boljše odrezal.«

ZMEDENI IN ODSOTNI

Odraščanje ni bilo nikoli lahka stvar, dandanes pa je še posebej težka.

Življenje je danes tako zaščeno z materialnimi dobrinami in ponudbo le-teh, da še tiste osnovne materialne dobrine, ki jih potrebujemo za življenje, dostikrat ne znamo več niti izbrati.

Zmanjkuje nam časa, da bi naredili vse, kar nam »naložijo« v službi, kako naj potem doma živimo še kot srečna družina, ki z veseljem in zavestno živi prijateljske odnose?

Kdo ima sploh čas razmišljati, kaj bo delal doma in v svojem prostem času, saj okoli njega, pogosto celo v njegovem žepu ali njeni torbici kadarkoli zvoní telefon in »zah-teva svoje«.

Mislim, da današnji način življenja »proizvaja« zelo zmedene in odsotne odrasle. Veliko jih živi razpetih zgolj med službo, hrano in posteljo, redki pa se trudijo živeti kot ljudje, ki jim je družinsko življenje, prijateljski odnosi, čas za bližnjega življenjski ideal in vrednota.

Osebna »odsotnost« se kaže tudi v družinski »odsotno-

sti«. Danes najbolj očitni dejstvi družine sta njena fizična in duhovna odsotnost.

Še pred kratkim je bila družina tista celica, ki je svojim članom pomenila šolo za življenje, generacijsko povezanost, prenašanje življenjske modrosti, posvetovalnico, versko izročilo, vzgojo, spoštovanje in obujanje življenja, porodnišnico, vrtec, šolo, službo, dom za stare, mrliško vežico, zdravstveni dom, hranilnico in še mnogo mnogo več.

Danes se je večina zgoraj omenjenih temeljnih in naravnih prvin življenja odtujila iz družinskega kroga. Družina je vse bolj prazen prostor, ki kar kriči po tem, da se ga zopet napolni z vsemi bistvenimi sestavinami življenja.

BITI V OPORO

Človek je, ne glede na to, ali je odrasel ali mlad, pogosto sam, prazen. Manjka mu opore, spodbude, da bi zaživel v vsej svoji lepoti in polnosti, oziroma ne vidi te Opre, ker mu jo zakriva vsiljena sodobna stvarnost.

Niti odrasel človek ne najde dovolj spodbude zase in samo pomislimo, kako mora biti šele mladim! Potrebujemo spodbudo odraslih iz svoje bližine, kolikor je le lahko dobijo. Pa jo tudi zares dobijo? Deležni so kopice predlogov, nasvetov in mnenj, spodbude pa ne prav dosti.

Namesto da bi starši postali navijači, ki bi spodbujali svoje otroke in jim bili v oporo, na vsem lepem postanejo njihovi nasprotniki. Namesto da bi otroke opogumljali, jih pogosto ovirajo pri njihovem razvoju.

Nasprotniki se ne ustvarijo čez noč. Ni ga, ki bi samo

pogledal svojega novorojenčka in rekel: »Razočaran sem!« Nihče ne začne svojega vzgojiteljskega poklica z besedami: »Ne prenesem mladih.« ali »Mladi niso več to, kar so bili nekoč.«

Odtujenost odnosov med starši oziroma odraslimi in otroki oziroma mladimi se ustvarja počasi, od ene hromeče pripombe ali negativne izkušnje do druge.

Starši so tisti prvi odrasli v življenju otroka, ki nanj s svojim zgledom prenašajo občutenje sveta, način življenja, so mu lahko v njegovem razvoju opora ali ovira.

Verjetno ima večina staršev željo vzgojiti svojega otroka, tako da bo uglašen s seboj in svetom okoli sebe. Ena pomembnih vzgojnih sestavin je spodbuda.

sami sebi najhujši kritiki. Starši naj jih vprašajo, ali so zadovoljni s svojim vedenjem, in jih pripravijo do tega, da si bodo znali čestitati za tisto, kar dobro opravijo.

Jošt je s svojo skavtsko skupino pripravil podvig za sosednje skavte. Ni šlo vse tako, kot si je zamislil, in na koncu je bil zelo razočaran. Starši so se tudi udeležili podviga in med njimi in Joštom se je razvil naslednji pogovor.

Jošt: »Tako sem besen, Andraža sploh ni bilo, Matej je pozabil vzeti s sabo vrvi. Totalna polomija!«

Oče: »Jošt, saj si se vendar tako trudil. Naredil si vse, kar je bilo v tvoji moči.«

Jošt: »Ma, kaj mi to pomaga, ko so pa ti tepci vse zabluzili, potem sem pa še jaz iz jeze naredil cel kup kiksov!«

Oče: »Meni, ki nisem bil zraven pri pripravi, se je zdel podvig zelo v redu. Prav zadovoljen sem s teboj!«

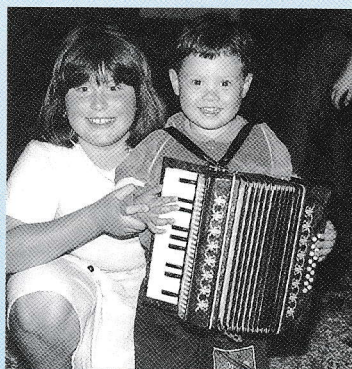
KAKO LAHKO SPODBUJAMO SVOJE OTROKE?

• **Tako, da jim starši pišejo.** Mogoče se sliši neumno, toda otroci so veseli vsakega spodbudnega pisma, ki ga kdaj dobijo od svojih staršev. Včasih bolj resno vzamejo besede staršev, če so zapisane črno na belem. Poglejmo si pismo, ki ga je mati napisala hčeri, ko je prinesla domov grajo in je bila zato vsa iz sebe:

Draga moja hči, vem, da ti to spričevalo jemlje pogum. Prosim te, ne skrbi. V vseh predmetih, o katerih z očijem misliva, da so v življenju lahko pomembni, imaš same lepe ocene. Si poštena, odgovorna in neodvisna. Tudi si zares dobra kot človek! Drugo pa pač ni zares pomembno. Poljublja te toojja mami

• **Tako, da resnično poslušajo, kaj jim otroci govorijo.** Otroci morajo začutiti pozornost staršev in da je to, kar povejo, za starše pomembno.

Mami je prišla iz službe precej živčna, komaj ve, »kje se je glava drži.« Tudi njena hči Anamarija je prišla iz šole slabe volje. Zaljubljena je v svojega sošolca, pa je danes niti pogledal ni. Da



bi »utišala« svoja čustva, na ves glas »navija glasbo.«

Mami: »Anamarija, bi lahko dala glasbo bolj potihem?«

Anamarija: »Daj mi mir, danes mi pa res vsi samo težite!«

Mami: »Oprosti, mene zelo boli glava in bi ti bila zelo hvaležna, če bi tole malce utišala.«

Mami gre do hčere, ki pa ni posebno vesela njene bližine, vendar glasbo da bolj potihem. Mami gre še malo vase, saj čuti, da je njeno hčer nekaj prizadelo: »Hvala ti za razumevanje, grem pospravljat delavnico. Če boš imela kaj časa, mi pridi pomagat.«

• **Tako, da starši pomagajo otrokom, da si bodo sami dali pogum.** Včasih so otroci

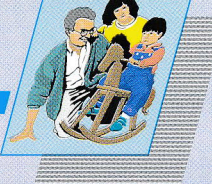
• **Tako, da jih presenetijo s kakšno pozornostjo,** ki bo dala otrokom vedeti, da so zadovoljni z njimi ali z njihovo prizadevnostjo. To je lahko npr. otrokova najljubša jed ali pa darilce, ki sploh ni treba, da je drago. Pomembnejše je, da je drago otroku.

Vsi imamo radi prijetna presenečenja, saj nam bogatijo življenje.

• **Tako, da so pozorni tudi v majhnih rečeh.** Otroku se razjasni obraz, če mu starši na glas povedo, da je dobro pisal kontrolno, še posebno, če mu snov dela preglavice, ali da pohvalijo nekaj, kar je res dobro naredil.

Drobna priznanja sežejo globoko v srce!

Bernarda Vindišar



Odločili so se



za življenje

Družina Rezar

Teharje: kraj v osrčju dežele Štajerske, kraj mučeništva mnogih Slovencev, kraj odlagališča strupenih odpadkov ... pa tudi kraj življenja, veselja in petja! Zapeljal sem se mimo teharskega grobišča in obiskal številno družino Rezarjevih, ki pričakujejo osmega otroka

- *Kako lepo je videti okoli domače mize tako številno družino, bi se hoteli predstaviti bralcem SV.*

Mama Anica: Prihajam s Kozjanskega, doma sem imela samo še eno sestro, ki pa je kmalu odšla na študij in tako mi je bilo večkrat kar malo dolgčas. Zato sem si potihoma že od nekdaj želela številno družino. Po izobrazbi sem ekonomski tehnik, po drugem otroku pa sem ostala kar doma.

Oče Blaž: Pri nas je bilo malo drugače. V družini nas je kar devet otrok in jaz sem najmlajši med njimi. Včasih sem bil poštar, zdaj pa sem zaposlen v osnovni šoli Štore (kamor hodijo tudi naši otroci v OŠ), kjer sem hišnik, šofer (s kombijem vozim otroke v šolo: dve vožnji zjutraj in dve popoldne), pozimi pa tudi kurjač.

In otroci: Najstarejši **Andrej** (20 let) obiskuje 4. letnik elektrotehnične srednje šole, odslužil je že civilno službenje, in sicer delno v Karitas Celje, večinoma pa v župnišču Teharje, kjer sta z g. župnikom skoraj kar sama prenovila celotno župnišče. Pri družinskem ansamblu je nekaj tehnični vodja. Drugi je **Jurij** (19 let), ki je že študent 1. letnika elektro fakultete, v župniji vodi otroško-mladinski pevski zbor, igra navadno in bas kitaro, pa tudi klaviature, kot animator pomaga na duhovnih vajah pri Sv. Trojici v Halozah in je predstavnik župnije v dekanijskem odboru za mladino. Tretji je **Janko**

(17 let), ki je gimnazijec, 3. letnik, pri družinskem ansamblu igra kitaro. Četrti **Roman** (16 let) je ravnokar prišel iz šole, hodi v 2. letnik srednje elektrotehnične, igra pa harmoniko in kitaro. Peta je **Cvetka** (14 let), hodi v 7. razred osnovne šole, jeseni je bila pri birmi, veliko pomaga mami v gospodinjstvu (pa tudi fantje nič kaj ne zaostajajo za njo), v cerkvi bere berila, pri družinskem ansamblu pa poje. Šesti je **Tomaž** (12 let), šestošolec, igra klarinet in pridno ministrira. Pravi, da ministrirajo kar vsi fantje – če je potrebno -, ob nedeljah pa je eden od njih vedno pri dveh mašah, da ne bi bilo maše brez ministranta. Trenutno najmlajša pa je štiriletna **Martina**. Med obiskom sem opazil, da je glavna telefonistka, ob koncu je čudovito zapela nekaj pesmi, vodi molitve pred jedjo in po jedi, ob večerni molitvi pa pravi, da je »ena desetka moja«. Pravi tudi, da vsak večer molijo za prihajajočega dojenčka. In ko sem jo povprašal, kako mu bo ime, je imela zelo hitro pripravljen odgovor: »Če bo fantek, bo Gregor, če pa deklica, bo Anja!«. Drugi otroci so pa hitro dodali, da se bo treba še skupaj odločiti za ime.

- *V vaši številni družini ima vsak drugačen urnik. Ali ste lahko kaj skupaj: za pogovor in molitev? In kako gledate otroci na svojo družino?*

Mama Anica: Res je, to je čedalje težje, pa vendar smo navadno redno vsi skupaj ob nedeljah dopoldne in pri kosilu, pa tudi po-

poldanski čas je še zelo naš. Prav tako se še zmoremo zbrati ob večerih k večerji in družinski večerni molitvi: redno zmolimo angel Gospodov, več očenašev po raznih namenih, morda kdaj tudi kako desetko, ob nedeljah navadno cel rožni venec. Sicer pa molitev prilagajamo cerkvenemu letu. Tudi kadar gremo kam na obiske, med vožnjo obvezno molimo rožni venec.

Otroci: Tudi otroci, če gremo sami kam zavtom, molimo rožni venec med potjo. Tudi k nedeljski maši gremo zdaj najraje kar skupaj: skoraj vsi otroci pojemo pri zboru, mami pa že pred drugo mašo pripravi vse za kosilo. Največkrat se kaj pogovorimo kar po kosilu, večerji, poklepetamo med pomivanjem posode, sicer pa med nami ni kakih posebnih problemov, niti kakih posebnih skrivnosti.



Janez: Res je, da imamo glede na druge kar stroge starše, sčasoma pa spoznavam, da imajo včasih, oz. kar v večini primerov prav. To spoznavam zlasti v pogovoru z vrstniki, ki prihajajo iz razdrtih družin: zdaj so pri enem, zdaj pri drugem in niso srečni!

Jurij: Ko se pogovarjam z drugimi mladimi, šele spoznavam, kako jaz v svoji družini v nasprotju z mnogimi vrstniki doživljam neko toplino. Ko se oziram

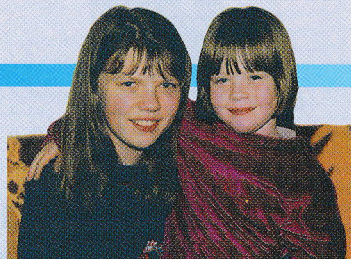
nazaj, spoznavam, kako prav so imeli, da so mi kdaj kako stvar tudi prepovedali. Zdi se mi, da sploh ne znam ceniti, kar so mi dali!

Tomaz: Ko poslušam nekatere sošolce, si tudi sam včasih zaželim, da bi bil kdaj sam doma, da bi lahko počel, kar bi hotel, da bi lahko sam odločal o tem, kaj bom počel. Potem pa le vidim, da je zelo v redu, da nas je več, da je mami doma, da ...

Cvetka: Rada sem v naši družini, saj ni treba deliti samo čokolade, ampak si delimo tudi delo. Bratje pravijo, da jih kar preveč komandiram. Res je, da mi radi ponagajajo, da mi ob kakih sladkarijah in sladoledu na mizi hitro dopovedujejo, kako mi lahko to »škodi« ... Jaz pa jim večkrat vrnem, da bi lahko bili malo večji kavalirji.

● **Leto Boga Očeta je tudi leto očetov. Kako kot oče tako velike družine doživljate svoje očetovstvo? In mami, kako vi svoje nosečnosti?**

Oče Blaž: Lahko rečem, da sem ponosen na svojo družino. Priznam pa, da tako velike družine nisem pričakoval niti načrtoval. Poročil sem se, ko sem bil še mlad. Z leti pa se človek malo zresni. Seveda ima pri tem veliko zaslug tudi moja res dobra in globoko verna žena. Sprejela sva otroke. Zaradi



večjega števila otrok pravzaprav nisva imela kakih večjih problemov. In če so že bile kake govoriče, se zaradi tega nisva sekirala. Hvaležen sem Bogu za ta dar. Zavedam se tudi, da imamo močno molitveno podporo s strani svojih bratov in sester; kar tri sestre so namreč redovnice – Marijine sestre, in en brat je redovnik – jezuit. To je res pravi blagoslov za nas. Moji starši so bili kar strogi, a globoko verni in pobožni. Tudi midva z ženo veljava za bolj stroge starše, kar morda najinim otrokom ni ravno vedno všeč.

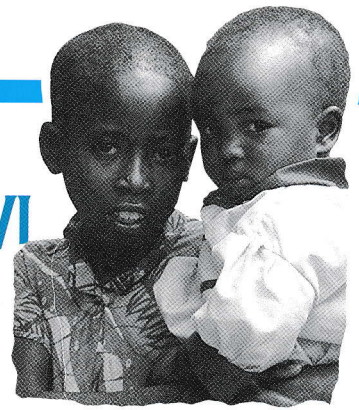
Mama Anica: Otroke sem sprejemala kot Božji dar. Bila je potrebna tudi odpoved, srečevala sem se s hudimi preizkušnjami in boleznimi. Ko sem bila noseča s Cvetko, je bil Roman že skoraj na »drugi« strani; ko je prihajala sedma Martina, sem bila že starejša, zdravniki niso bili nič kaj navdušeni nad tem, v 6. mesecu nosečnosti sem še padla, se polomila in potem imela v mavcu cel prsni koš. A Martina se je rodila povsem zdrava. Ko ne bi imela vere in močeve opore, res ne vem, ali bi zdržala. Tedaj sem še posebej čutila Božjo bližino. Niti moliti nisem mogla, a čutila sem, da je Nekdo nad nami.

Teško se je ločiti od take družine. Otroci so zagrabili za svoje instrumente, zaigrali in zapeli. Ko sem poslušal najmlajšo štiri-letno Martino, ko je prepevala in potem ob družinski večerni molitvi tudi naprej molila nekatere molitve, se mi je potihoma razodevala lepota nebes. Resnično, usak otrok prinese veliko blagoslova v družino. Tudi mi ohranimo lepoto otroške duše.

Pogovarjal se je Janez Potočnik



POJDITE PO VSEM SVETU ...



IKIYAGO GISUMBA IKIWI

Misijonar Jože Mlinarič iz Burundija na obisku v domovini



Po veliki noči je prišel med nas na obisk misijonar Jože Mlinarič, ki že od leta 1971 misijonari v Afriki. Zadnja leta so zanj in za njegovo ljubljeno ljudstvo leta velike preizkušnje: v Burundiju že od leta 1993 razsaja državljanska vojna med večinskimi Hutuji in manjšinskimi Tutsiji, pred štirimi leti pa je Jože ob vračanju v domovino doživel hudo prometno nesrečo, po kateri še vedno čuti močne posledice.

ropali drugi (npr. milice smrti). Ker niso doma našli ničesar, sedaj prosijo pomoči.

Tudi vojska in deželna oblast, ki bi morali ljudem pomagati in jih ščititi, jih na vsakem koraku kaznujeta, da prideta do denarja. Morajo prodajati še tisto malo zemlje, ki jo imajo, da si rešijo življenje. Če ne plačajo, jih zaprejo in pretepajo, včasih tudi do smrti. Opažamo, da delavci in obrtniki, ki z nami sodelujejo, na občini še bolj padejo v nemilost, ker imajo denar (mi jim pač plačamo). *Ko je vojna, pravica molči.*

- *Jože, poznamo izrek: »Ko je vojna, pravica molči!«*

Centralnoafriška država Burundi je bila včasih ena najbolj revnih in najgostejše naseljenih držav v Afriki, obenem pa tudi država s procentualno največ katoličani (prek 60% krščenih). Vseskozi pa so bili spori med dverma plemenoma: med Hutuji (85%) in Tutsiji (14%), poleg teh dveh plemen pa je še ca. 1% Pigmejcev. Leta 1993 se je zdelo, da so za Burundi nastopili dobri časi: izvedene so bile prve demokratične volitve, v resnici pa se je tedaj začela prava državljanska vojna, ki traja še danes. Vojna vse bolj siromaši deželo. Ustavil se je razvoj, v ljudi se je naselil strah, pojavilo se je cel kup boleznih, razsaja malarija. Trenutno na svetu in pri nas umre največ ljudi prav od malarije.

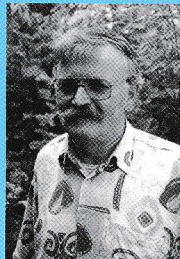
Lani poleti so uporniki napadli naš kraj, pobili precej ljudi, požigali hiše in še zlasti državne ustanove. Po nekaj dneh so zapustili naš kraj. Ljudje z naših hribov, ki so se ob napadu razbežali, so se potem po dveh, treh tednih počasi vrnili. Našli so požgane in izropane hiše, ker so za nimi prišli in

30 mesecev so bile zaprte meje, bil je embargo na ves uvoz, zato huda draginja. V Tanzaniji pa potekajo pogovori med vsemi strankami, med vlado in uporniki, pa nikakor ne morejo priti do sporazuma. Ni upanja, da bi kmalu zaladlad mir.

- *Kako je v vašem slovenskem misijonu v Rukago?*

Mojster Vilko - Burundi:

Cedrov les je lepo zlatorumen ...



Naj vam napišem kako zidarsko, ker tudi tu vedno kaj zidamo. V zadnjem času smo zgradili kar nekaj prostorov za mizarstvo in za druge dejavnosti. Naredili smo že kar nekaj lepih stvari. Za šefa svetovne organizacije za prehrano smo naredili tri spalnice, veliko ovalno mizo, osem stolov in kredenco. Prvič sem delal stole brez naslonjala (žesle) in bili so tako lepo oblikovani, da jih je sam Danilo kar naprej hvalil, pa tudi naročnik, da mi je bilo že kar nerod-

no. Že sam cedrov les je lepo zlatorumen, če pa je še lepo oblikovan, je seveda še lepši.

Trenutno delamo deset klopi za sestre sv. Vincencija. Narejena pa sta tudi že dva oltarja, en večji in drugi manjši. V delu je tudi slovesen stol ali tron. Veste, da to ni tako preprosto, ker sobrat Danilo ni zadovoljen, da je vse pravokotno, ampak mora biti okroglo in postrani.

Fante in možakarje sem naučil, moram reči, kar dosti stvari. O kaki strogi mizarški »finesi« še ne morem govoriti. Se zgodi, da me kak dan ni v delavnici in ugotovim, da kar hitro krenejo s poti kot Izraelci v puščavi ... Bog vas živi.

Vilko Poljanšek

● *Kakšno je zdaj vaše delo?*

Po veliki noči sem prišel domov, in sicer zaradi operacije kolov. To je namreč posledica prometne nesreče pred štirimi leti. Svoje delo pa kljub palicam opravljam naprej. Sem župnik župnije s 40.000 župljani. Imamo dva zaposlena v župnijski pisarni. Imamo 25 katehistov, ki poučujejo katehumene in verouk v osnovnih šolah ter so za svoje delo tudi plačani (plačujemo jih mi: in sicer iz darov, ki prihajajo od zunaj, in od darov vernikov). Naša župnija ima največ diplomiranih katehistov v škofiji, kar osem jih je. Ima-

nizki ceni, tako smo mnoge lahko rešili boleznii in tudi pred smrtjo.

Gusti Horvat je ekonom skupnosti. On skrbi tudi za denar, ki ga pri nas shranijo domačini – nam bolj zaupajo kot domačinom in svoji državi. Gusti vodi tudi številna katoliška gibanja, ki so zelo dejavna; ima okrog 200 ministrantov, vodi pesalce in bobnarje, ki sodelujejo pri bogoslužju. On tudi največ obiskuje bolnike in ostarele po hribih.

Vilko Poljanšek dela čudovite reči: zelo rad ima Afričane, dobro se je naučil mnogih izrazov, ki jih potrebuje pri delu in pogo-

več kot denar (imetje). Zanje je pogovor (tudi govor) izredno pomemben: večji ko je praznik, več govorov mora biti. Zato tudi radi poslušajo: tako Božjo besedo in tudi dolge pridige. Se jim ne mudi. Če vprašam koga, ki pride na pogovor, kaj želi, kaj potrebuje, mi reče: »Nič, nič, samo besedo, samo besedo!« Če ga odbiješ in mu ne privoščiš besede, če mu nočeš prisluhniti, je užaljen.

● *In kakšni so tvoji načrti?*

Takrat, ko pogrešaš mir, se šele zaveš, koliko je vreden. Na Rakovniku v miru zaspim in mi ni treba misliti na tatove, vojsko in upornike, ki lahko napadejo vsako noč.

V teh težkih časih nas ljudje še bolj potrebujejo in cenijo. Domačih duhovnikov je malo, ene so pobili, deset iz naše škofije jih je v begunstvu. Jaz pa želim po operaciji čimprej nazaj med svoje Afričane. Tudi vse bralce SV prosim, da bi molili za mir v Burundiji, kot molite za mir na Balkanu.



mo 180-članski župnijski pastoralni svet. Z njimi imamo mesečne sestanke, oni pa vodijo mesečne sestanke vernikov vsak na svojem hribu oz. v svoji »podružnici«. Urejajo versko življenje, dajejo dovoljenja za krst, poroko in za vračanje vernikov, ki so zašli v druge sekte, kličejo nas k bolnikom za zakramente. Pomagajo tudi pri karitas. Npr. nabirka v cerkvi gre za reveže in oni določajo, kdo bo dobil pomoč. Za dejavnost karitas je odgovoren sobrat **Danilo Lisjak**. Pri mednarodnih dobrotelnih organizacij je izprosil veliko pomoči. Tako lahko deli ljudem živež in obleko in jim tako zelo pomaga. Državne ambulante ne morejo preskrbeti dovolj zdravil, zato smo mi na misijonu ustanovili majhno apoteko. Zdravila prodajamo po

voru z otroki. Afričani sploh zelo cenijo, če poznaš njihov jezik, če se trudiš in napreduješ v poznanju jezika; če jih razumeš in jim prisluhneš. Potem rečejo: »Ta nas ima rad!« Mnogim fantom je s svojo strokovnostjo izostril čut za lepo in za kakovostne mizarske izdelke.

Vsi tudi redno veliko spovedujemo, še posebej za božič in veliko noč. Jaz pa vodim pogovore v pisarni. Verniki pritiskajo na vrata, vedno je gneča: imajo cel kup vprašanj, kako urediti svoje versko življenje glede prejemanja zakramentov, ureditve cerkvene poroke, vrnitev v Cerkev (po javni pokori). Za Afričane je pogovor zelo pomemben; znan je zanimiv pregovor: IKIYAGO GISUMBA IKIWI, kar pomeni: *Beseda velja*

INDIJA - Dimapur

MISIJONAR PAVEL BERNIK JE PRAVI ZAKLAD

Indijski inšpektor Varghese Palathingal, kjer deluje naš sobrat misijonar g. Pavel Bernik, je v pismu našemu inšpektorju med drugim zapisal nekaj novic o njem. Pravi, da se je zdravstveno stanje g. Bernika (star je 82 let) v zadnjem času nekoliko poslabšalo, nekaj časa je bil tudi v bolnici, zdaj pa je že boljši. Nekoliko teže potuje in hodi okrog, pogosteje potrebuje počitek. Slovesno so praznovali njegov 82. rojstni dan in njegov god. Ko ga priporoča v molitev, končuje pismo z besedami: »On je pravi salezijanski zaklad, ki ga imamo in nanj tudi tako gledamo. Prosim, sporočite njegovim sorodnikom, da skrbimo zanj. Povejte jim, da mu dajemo najboljše možno oskrbo.«



KARKOLI VAM REČE, STORITE

(Jn 2,5)

NOVO MATERINSTVO PO DUHU

Marija se postavi med svoja- ga Sina in ljudi, ki so v stanju po- manjkanja, revščine in bridkosti. Marija se postavi *umes*, to je, de- luje kot srednica, ne kot tujka, marveč v svojem položaju mate- re; zaveda se, da kot takšna more, še več, da ima celo *pravico* pred- staviti Sinu potrebe ljudi. (*Re- demptoris Mater*, 21)

NE MOREMO SE MOTITI: MARIJA NAS VODI!

Sv. Janez Bosko je pogosto po- navljal: »Kdor sam zmore malo, z Marijo zmore veliko.«

O resničnosti teh besed je bila trdno prepričana tudi s. Alojzija Domanjko (1897-1970) in z njo vse sestre hčere Marije Pomočnice, ki so v Ljub- ljani na Karlovski 22 živele v ne- gotovosti in trepetu dneve 2. svetovne vojne.

Nekega dne je bilo sestram sporočeno, da bo verjetno njaho- vo hišo (edino, ki so jo imele) za- sedla vojska in si jo preuredila za svoje potrebe. Lahko si je pred- stavljati, kakšna tesnoba je zaje- la sestre in dekleta, ki so stano- vale pri njih v internatu. »Prav v takšnih položajih je potrebno pokazati naše zaupanje v Mari- jo,« je sestre in dekleta spodbu- jala s. Alojzija. Takoj so z vsem

»Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: 'Vina nimajo več.' In Jezus ji odvrne: 'Kaj hočeš od mene, žena? Moja ura še ni prišla.' Njegova mati reče strežnikom: 'Karkoli vam reče, storite.'«

Jn 2,3-5.



zaupanjem začele devetdnevni- co v čast Mariji Pomočnici. »Zau- pajmo in videte bomo, kaj so ču- deži, ki nam jih lahko izprosi Ma- rija!« je govorila s. Alojzija. Seve- da je tudi sama storila vse, kar je mogla, in takoj naslovila na pri- stojne oblasti prošnjo, da bi jim pustili hišo, v kateri ima varno za- točišče in drugi dom okrog štiri- deset deklet, ki v Ljubljani hodi- jo v razne šole. Nekaj dni po ti- stem je prišla komisija, da bi pre-

gledala prostore v hiši. Zdelo se je, da jim le-ti niso bili posebno všeč. Komisija je odšla, ne da bi povedala kaj bolj točnega v zve- zi s prihodnostjo hiše. Sestre in dekleta so takoj, hvaležne za tak izid, začele moliti drugo devetd- nevnicu v zahvalo. Vojaki se niso več vrnili.

Prispel pa je voz drv, ki ga je poslal komisar za begunce. Sestre so zares že dolgo prosile pristojne ustanove za drva, pa so vedno do- bile odklonilen odgovor, češ da jim zaradi vsesplošnega pomanj- kanja ne morejo ustreči. In glej, odgovor je prišel zdaj - po prepi- čanju vseh - na Marijino priproš- njo.

POZORNO OKO

V življenjepisu s. Terezije Val- se'-Pantellini odkrijemo, kako je bila pozorna do sosester. Čimbolj se je s. Terezija čutila Marijina hči, tembolj je postajala skrbna mati dekletom, ki so ji bila zaupana. Znana je bila po tem, da je izred- no hitro opazila, če je bil kdo ob njej v kaki zadregi. Neopazno in z veliko ljubeznijo je znala priha- jati naproti sosestram in dekletom. Neka sestra je mimogrede zaupala s. Tereziji, da je nedelja zanj dan trpljenja, ker mora za-



KAM NAJ PRIDEJO SALEZIJANCI?

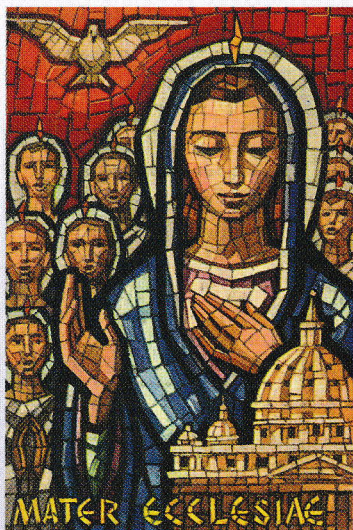
18. novembra 1893 je bil ustanovni sestanek **Društva za zgradbo zavetišča in vzgojevališča**, 13. decembra 1893 pa so sklicali ustanovni občni zbor: ta ustanova naj bi bila poboljševalnica. V tem času je Janez Smrekar kupil Orlov vrh, na katerem naj bi postavili misijonski zavod za vzgojo misijonarjev in poboljševalnico. Smrekar je nato konec leta 1894 ponudil vrh predstojniku Mihaelu Rui drugo možnost lokacije, in sicer grad Bukovico (Grundelhof) pri Stični. Potres aprila 1895, ki je močno prizadel Ljubljano, je društvo prisilil k omejevanju dela. Končno so 25. aprila 1896 pripravili 1. občni zbor. Do takrat je Smrekar v italijanske salezijanske zavode poslal 16 dijakov.

Skoraj vzporedno z ustanavljanjem zgoraj omenjenega društva se je začelo širiti in strukturirati gibanje salezijanskih sodelavcev na Slovenskem. Njihov **prvi shod** je bil na praznik Franciška Saleskega 29. januarja 1896 v Ljubljani. Na tem shodu so sodelovali najvidnejši predstavniki cerkvenega življenja (tudi J. E. Krek). Urednika Luka Jerana so prosili, da bi *Zgodnja danica* postala uradno glasilo sodelavcev, dokler ne bi dobili lastnega glasila. *Zgodnja danica* je to nalogo opravljala vse do leta 1904, ko je v Ljubljani začelo izhajati glasilo *Don Bosko*. **Drugi shod** je bil 26. maja istega leta. Da bi sodelavci imeli za srečanje lasten prostor in da bi salezijanci imeli kam priti, je Smrekar poskušal kupiti ali graditi na raznih krajih: najprej v Trubarjevi ulici v Ljubljani, nato na Rakovniku, potem v bližini kolodvoza v Šiški in celo od potresa poškodovani ljubljanski grad.

Zaradi neke dvotimosti delovanja v prid ogroženi mladini je odbor sodelavcev 22. junija 1899 sprejel sklep, da se združijo z **Društvom za zgradbo zavetišča in vzgojevališča**. V tem času je bilo uradno vpisanih prek 1600 sodelavcev.

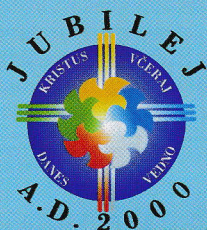
Najrazličnejši predlogi, kam naj bi prišli salezijanci oz. kje naj bi se gradila t.i. »poboljševalnica«, so končno dobili uresničljivo možnost. Na seji 7. novembra 1900 so se odborniki društva najbolj zavzeli za graščino na Rakovniku. 4. decembra 1900 je tudi škof Jeglič uradno povabil salezijance v Ljubljano. Hitro so stekli drugi dogovori in pogajanja. Vrhovni predstojnik salezijancev Mihael Rua je na ogled in za konkretne dogovore kot svojega zastopnika poslal inšpektorja Mojzesa Veroneseja, ki je izjavil, da je poslopje rakovniškega gradiča primerno za odprtje salezijanskega zavoda. Pogodba o nakupu je bila registrirana 24. decembra 1900. Gradič je bil kupljen, škof je uradno povabil salezijance. Salezijanci lahko pridejo in začnejo opravljati svoje poslanstvo. (Na sliki spodaj: Rakovnik ob prihodu salezijancev.)

Prim. Bogdan Kolar. Delo Družbe sv. Franciška Saleskega na Slovenskem do leta 1945, Ljubljana 1995.



radi asistenc pri deklicah zelo pozno zajtrkovati, to pa ji potem povzroči močan glavobol ves dan. S. Terezija ni na to nič rekla; naslednjo nedeljo pa je počakala sestro, in preden je le-ta odšla k deklicam, ji je ponudila dober zajtrk. Med tem časom je sama šla k deklicam, da bi ne bile same.

Pripravila s. Marija Žibert

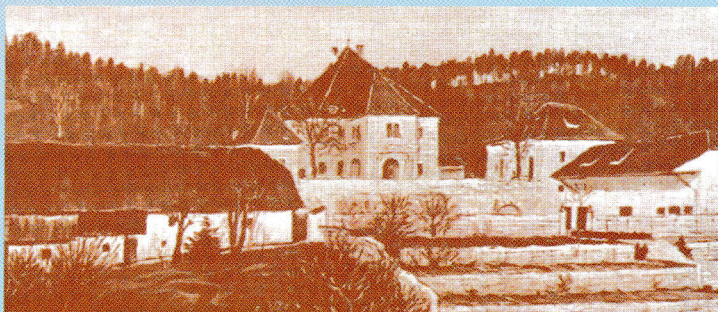


V pripravi na leto 2000
in za mir na Balkanu
vabljeni k

ADORACIJI

vsak četrtek
od 17.30 do 18.30
v svetišču
Marije Pomočnice
na Rakovniku.

Salezijanci



ŽELITE PODPRETI SALEZIJANSKO POSLANSTVO IN USTANOVE?

Nekateri nas v svoji velikodušnosti in skrbi vprašujete, kako bi mogli podpreti Don Boskovo poslanstvo in njegove ustanove danes pri nas. Hvaležno vas obveščamo o nekaterih možnih oblikah:

- nakazete denarna sredstva na naš **žiro račun**:
51800-620-336
05 1200119-15059

o nakazilu in namenu nas obvestite

na naslov:
*Salezijanski inšpektorat
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 Ljubljana*

- odstopite svoj certifikat ali delnice
- zapustite s pravnoveljavno oporoko svoje nepremičnine in premičnine (oporoča - napisana lastnoročno ali overjena pri notarju)

Svoje darove lahko namenite:

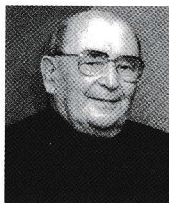
- za pomoč dijakom na naših šolah
 - za novince in bogoslovce
 - za misijone (Kerečev sklad)
 - za maše (navadne in gregorijanske)
 - za Salezijanski vestnik
 - za izvedbe posameznih projektov
 - za vzdrževanje salezijanskih ustanov
 - in za novogradnje
- O vsem se lahko dogovorite s *Slavkom Pajkom*, inšpektorialnim ekonomom, tel. 061/127-41-50.

Hvaležni smo vam za vsak dar, vsak dan molimo za dobrotnike in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistično daritev po namenih dobrotnikov.

Don Boskovi salezijanci

ANTON CVETKO

salezijanski duhovnik
* 22.06.1915 Cerknica
† Celovec 7. 4. 1999



Prazniki Gospodovega vstajenja so bili prazniki prehoda v večno življenje tudi za preizkušane salezijanskega duhovnika Antona Cvetka. Že dan po rojstvu sta mu skrbna starša Marija in Jernej zagotovila prejem zakramenta sv. krsta. Leta 1921 je začel šolanje v bližnjem Grahovem. 9. maja 1926 je prejel v Grahovem zakrament birme. Po končani osemletki 1929. leta je bil nekaj časa še doma, vzpostavljal je prve stike z don Boskovimi salezijanci in bil 22. februarja 1932 sprejet v salezijansko skupnost na Rakovniku v Ljubljani. 11. avgusta istega leta je začel noviciat in 12. avgusta 1933 napravil prve zaobljube na Radni pri Sevnici. Od 15. septembra 1936 do 15. oktobra 1937 je opravljal vojaško službo. Dosmrtno zaobljube je napravil na praznik Brezmadežne leta 1938. Na vzgojni praksi na Selu pri Ljubljani je končal srednjo šolo.

Razpet med vojne križe ter rodno Slovenijo, Italijo in Avstrijo, je bil 4. decembra 1949 v Bellunu posvečen v duhovnika. Dve leti je deloval v Italiji, leta 1952 pa je prišel v Avstrijo. 40 let je bil župnik v Medgorjah in v Podgradu.

Njegovo duhovništvo je zaznamovano z apostolskim ognjem v ljudskih misijonih, romanjih, župniškemu delu, zavzetem spovedovanju, podpiranju duhovnih in misijonskih poklicev. Neutruden v opevanju Marijine dobrote in v molitvi rožnega venca, je lažje sprejemal bolezni, ki so ga vedno bolj priklepale na bolniško posteljo. Še z invalidskega vozička je z veseljem delil zakrament usmiljenja in obhajal sv. evharistijo. Zadnja leta življenja sta ga z vso pozornostjo in ljubeznivo oskrbovala zakonca Glinik.

Vse do zadnjega je bil zelo povezan s svojo domovino. Na bolniški postelji je veliko molil in vse svoje trpljenje daroval za rast novih duhovnih poklicev. Veliki tedni in veliko noč je preživel pri elizabetinkah, ki so ga vedno sprejemale s posebno pozornostjo in prisrčnostjo. V sredo 7. aprila po večerni maši v čast sv. Jožefu ga je Vstali povabil k sebi. Pogrebna maša za pokojnega sobrata je bila ob navzočnosti gospoda škofa, sobratov in sorodnikov v soboto 10. aprila 1999 v Šentrupertu na Koroškem, po maši pa pogreb na Kamnu.

*povzeto po nagovoru
inšpektorja Stanislava
Hočevarja*

FRANC IN JULIJANA KRANER

Obveščam vas, da sta nam spet umrla dva molivca, ki sta bila med prvimi molivci v naši župniji (Lernart), in sicer: Franc in Julijana Kraner (88 let). Umrla sta v razmiku enega tedna. Bila sta posestnika, kmeti. Franc je bil dolgoletni cerkveni ključar in član ŽPS-ja. Družina je globoko verna. Sin Franček in nečak Vodeb sta duhovnika. Očeta Franca smo pokopali 24. 2., mamo Julijano pa 3. 3. Oba pogreba je vodil mariborski škof dr. Franc Kramberger ob asistenci sina Frančka in še kakih 30 duhovnikov.

Marica Kramberger

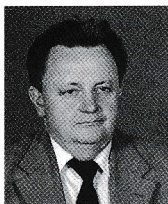
ZOFIJA AVSTELJ

15. februarja je v 85. letu Bog k sebi poklical Avstelovo mamo. Rodila se je v zelo verni družini v vasi Retje v Loškem potoku in že kot mlado dekle je delovala v katoliškem društvu. Na verskem področju je bila zelo aktivna, kajti bila je članica Marijine družbe s svojim vedrim in veselim značajem. Kadar smo poromali na Kurešček h Kraljici miru, je bila vedno zraven in molila rožni venec. Vse do smrti je ostala zvesta krščanskim načelom. Sedaj je odšla k Njemu po večno plačilo.

JOŽE PRHAVC

sotrudnik

* 1928 † 1999



Po kraji in hudi boleznii je v 72. letu Gospodar življenja poklical k sebi Jožeta Prhavca. V ponedeljek 12. aprila smo se od njega poslovili najprej s sveto mašo v župnijski cerkvi na Bledu ob lepem številu duhovnikov, potem pa še na pokopališču.

Rojen je bil v Ljubljani, kjer je preživljal svoje brezskrbno otroštvo. Po vojni se je znašel v teharskem taborišču. Gotove smrti ga je rešila njegova mladoletnost. Po poklicu je bil dipl. inž. strojništva. Bil je eden od pionirjev slovenskega letalstva in sodeloval pri oblikovanju strokovnih služb stega področja.

Sodelavci iz zračne plovbe so ga cenili kot človeka in strokovnjaka ter se k njemu obračali po nasvete tudi, ko je bil že upokojen.

Rajni Jože pa je bil tudi mož trdne vere, upanja in ljubezni do Boga in do bližnjega. Tudi v času komunizma je ostal pokončen kristjan. Njegova visoka strokovna izobrazba in vera sta potovali z roko v roki, bil je mož, ki je živel na zemlji, pa vendar zazrt v Božje. Molitev je bila njegova vsakdanja hrana, rad se je udeleževal raznih molitve-

nih srečanj, ob nedeljah je sodeloval pri treh svetih mašah in bil vedno na voljo župniku na Bledu, kakor tudi v župniji Lj.-Moste. Bil je član velike molitvene družine za duhovne poklice in član Serra kluba, ki ima namen podpirati duhovne poklice. Ta zazrtost v Božje gani odtujevala od človeka, nasprotno, bil je izredno družaben, požrtvovalen, neposreden, človeški.

Posebna Jožetova ljubezen je bil don Bosko, ki ga je osvojil že kot otroka v kodeljevskem oratoriju. Zanimlase je za vzgojo mladih in velikodušno podpiral obnovo želimeljske gimnazije. Bil je član don Boskovih sotrudnikov, nekaj let tudi njihov glavni odgovorni. Veselil se je, da se salezijansko sotrudništvo krepi in pomlajuje. Za vse se mu člani vse salezijanske družine iskreno zahvaljujemo.

V velikem tednu je rajni Jože v bolnišnici rekel: "Prihaja čas, da v Božje roke izročim preostale dni svojega življenja. Molim, premišlujem in sanjam o tem, kar nam je Bog pripravil v svoji veliki ljubezni." Gospod Jože zdaj že praznuje večno Alelujo! Naj pri Bogu posreduje za nove in pogumne delavce za slovensko Cerkev in salezijansko družino. *Ivan Turk, delegat DBS*

Po Veliki noči smo se poslovili še od dveh salezijanskih duhovnikov: Egidija Dolinarja in Mirka Žerjava. O njima več v prihodnji številki SV.



K Bogu so odšli po plačilo

naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Anderluh Terezija, Celje
Avstelj Zofija, St. trg pri Ložu
Cvetko Anton, salez. duhovnik
Čop Frančiška, Trbovlje
Dolinar Egidij, salezijanski duhovnik
Drenik Milka, Begunje pri Cerknici
Ermeršič Rozika, Ravne na Kor.
Ferenčak Marija, Brežice
Kraner Franc, Lenart v Sl. goricah
Kraner Julijana, Lenart v Sl. goricah
Lipovec Frančiška, Babno Polje
Mlinarič Avgust, Brattonci
Nahtigal Angela, Lj. Rakovnik
Novak Ana, Ljubljana
Pavlin Ivanka, Cerknica
Petaki Marija, Lenart v Sl. goricah
Petkovešek Marjanca, Godovič (98let)
Prhavic Jože, Bled, DBS – sotrudnik
Prijatelj Jožefa, Videm Dobrepolje
Regoršek Alojzija, Slov. Konjice
Saksida Štefka, Zalošče
Starc Emilija, Sodražica
Szabo Antonija, Brežice
Škafar Marija, Lj. Rakovnik
Štirn Marija, St. trg pri Ložu
Trst Terezija, Majšperk
Udovč Ana, Celje
Valentinčič Fanika, Portorož
Verk Marija, Maribor
Vidmar Angela, Polzela
Vidmar Fanči, Idrija
Zabukovešek Helena, Dobrič
Žerjav Mirko, salezijanski duhovnik



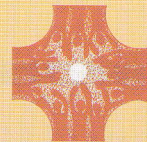
V SKLAD
GIMNAZIJE ŽELIMLJE
ste do 14. 4. 1999
darovali:

Ambrožič A., Beričič P., Bogataj M., Bojanovič M., Božič J., Božič Z., Cankar Š., Dolensček J., Dolinar F., Družina Adamič, Družina Kljun, Družina Knez, Družina Nadoh, Družina Tršan, Ferjančič F., Frlič A., Gabor A., Gašperič R., Goričar-Zupancič F., Grašič N. 2x,

Grdadolnik I., Grmšek A., Grom M., Hrastnik J. in F., Hren B., Javoršek B., Jeras M., Jerič M., Jesenko M., Kahne V., Kapler T., Kastaneto M., Kekec E., Kern P., Klemenčič F., Kociper Š., Koren J., Kosmač J., Košak M., Kovač A., Kovčca J., Krajner E., Krajnik M., Kramer M., Kranjc R. in A., Krese M., Kunej F., Kurboš F. 2x, Kure Z., Legat A., Likar A., Lindič H., Lunder R., Maček A., Maher M., Markič F., Marolt N., Marovt S., Martinjak M., Mazij A. 2x, Mazij S., Mrzel S., Nagode J. 2x, Novak A., Novak N., Papež M., Pavli M., Pečnik A., Percič F. in T.,

Perušek M., Piltaver B., Pirker O., Pleskovic J., Pokorn J. 2x, Poreber A., Povirk S., Povšič B., Prah F., Praviček O., Rozman M., Rupnik P., Sajevec J., Samida N., Skornšek M., Slapsak V., Sluga M., Sodec F. 2x, Staninik M., Strmšek A., Sal. zavod Rakovnik, Šket R., Šlihtuber M., Šolar A., Štefancič B., Štukelj N., Tacer M., Thaler J., Urleb T., Wolhar M., Zabavnik D., Zalesnik J., Zalokar M., Žagar M. in več neimenovanih dobrotnikov, molilcev za duhovne poklice in bralcev Salezijanskega vestnika. Vsem darovalcem iskrena hvala in Bog povrni.

Kako prispevati v sklad Gimnazije Želimlje? Svoje prispevke v Sklad lahko izročite osebno ali nakažete na naslov: **Salezijanski zavod, Želimlje 46, 1291 Škofljica • Številka žiro računa: 50100-620-133 • sklic na številko: 05 1010115-1580175 Nova Ljubljanska banka d.d.** • Pri nakazilih na žiro račun navedite oznako 'Gimnazija'.

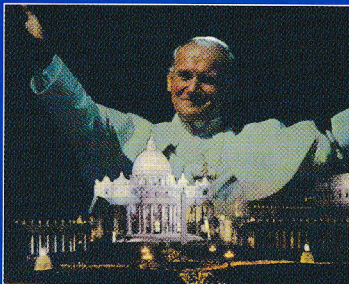


15. maj 1999 - sobota
ob 20.00

**DOBRODELNI
KONCERT
ZA GIMNAZIJO
ŽELIMLJE**

V ljubljanski filharmoniji
Vabljeni

19. september 99, Maribor



**PAPEŽ JANEZ PAVEL II.
V SLOVENIJI**

22. – 28. november



**VRHOVNI PREDSTOJNIK
SALEZIJANCEV
NA OBISKU
V SLOVENIJI**

22.- 27. srečanje vrhovnega sveta z inšpektorialnimi sveti petih inšpektorij (Celje)

23. obisk Rakovnika in Želimelj, blagoslov želimeljske ustanove

28. romarski shod na Rakovniku ob 14.30



28.-30. maj 1999

**SPOMLADANSKI ROMARSKI SHOD
OB PRAZNIKU MARIJE POMOČNICE
NA RAKOVNIKU**

28. maja - petek

MOLITVENO BEDENJE MLADIH

začetek z mašo in nagovorom ob 18.30, priložnost za spoved/pogovor, 20.30 molitev, 23.30 pot luči, približno ob 1.30 sklep pri lurški kapelici.

29. maja - sobota

MOLITVENI DAN ZA DUHOVNE POKLICE

ob 9.00 molitvena ura, ob 11.00 sv. maša

29. –30. maja - sobota - nedelja

ROMARSKI SHOD

V SOBOTO ob 20.00 slovensa vigilijska z mašo pri lurški kapelici, lurška procesija z lučkami, nočno bedenje. S petjem sodeluje župnijski pevski zbor s Prihove.

V NEDELJO maše ob 5.00, 7.00, 8.00, 9.15, 10.30 ob 14.30 procesija s kipom Marije Pomočnice k lurški kapelici, tam slovesna maša, ki jo bo vodil mariborski škof dr. Jožef Smej, nato procesija in sklep z blagoslovom v cerkvi.

Priložnost za spoved.

V nedeljo popoldne vabljeni v narodnih nošah.

30. maja - nedelja

ROMARSKI SHOD V VERŽEJU

Osrednja slovesnost ob 9.30. Vabljeni



VAREN NA DREVESU

Iz zime 1846-47 se don Bosko spominja dramatičnega prizora. Štirinajstletnemu dečku, ki je že dolgo obiskoval oratorij, je oče (ki se je vsak večer opijanjal) prepovedal prihajati k don Bosku. Deček je na videz pritrdil, toda ni nehal hoditi. Mož, branjevec, se je razhudil. Zagrozil mu je, da ga bo premikastil, če ga ne bo ubogal. Nekega poznega nedeljskega večera se je deček vrnil iz oratorija. Očeta je našel pijanega, čakal ga je s sekiro v roki. Planil je nadenj in zavpil:

- Si šel k don Bosku?

Deček se je ustrašil in zbežal. Mož je tekel za njim in vpil:

- Če te ujamem, te ubijem!

Dečkova mati je videla prizor in stekla za možem, da bi ga razorožila. Deček je s hitrostjo svojih 14 let pritekel do oratorija precej pred očetom, toda vrata so bila zaprta. Obupano je trkal, potem pa je izčrpan, ker ni prišel nihče odpret vrat, splezal na bližnjo murvo. Ni bilo listja, da bi ga skrililo, bila pa je meglena noč.

Zadihan je pritekel pijanec s sekiro. Na vso moč je tolkel po vratih. Marjeta, ki je naključno videla skozi okno, kako je deček plezal na murvo, je obvestila don Boska, sama pa je tekla odpret vrata. Komaj so bila nekoliko odprta, je možak zdrvel po stopnicah, vdrl je v don Boskovo sobo in grozeče vpil:

- Kje je moj sin? – Don Bosko ga je odločno ustavil:

- Tu vašega sina ni.

- Seveda je. – In je odpiral vrata in omare. – Našel ga bom in ga ubil!

- Gospod - je odločno nastopil don Bosko – dejal sem, da ga ni. A tudi če bi bil, to je moja hiša in nobene pravice nimate, da vstopate vanjo. Pojdite ali pa pokličem orožnike.

- Ne trudite se, častiti, sam bom šel k orožnikom in morali mi boste izročiti mojega sina.

- Dobro, greva skupaj. Povedal bom o vašem vedenju, kakor je treba.

Mož je imel kaj skrivati, zato se je umaknil, mr-mraje grožnje. Don Bosko je z materjo stopil k murvi in potihem je poklical dečka. Ta ni odgovoril. Glasneje je dejal:

- Splezaj dol, dragi. Nikogar ni. – Nič. Z materjo sta se zbala nesreče. Don Bosko je splezal po

lestvi k njemu, ga videl z razprtimi očmi, ga stresel. Kakor če bi se prebudil iz morečih sanj, je deček začel kričati in se otepati. Malo je manjkalo, da nista oba padla z drevesa. Don Bosko ga je moral krepko objeti in mu šepetati:

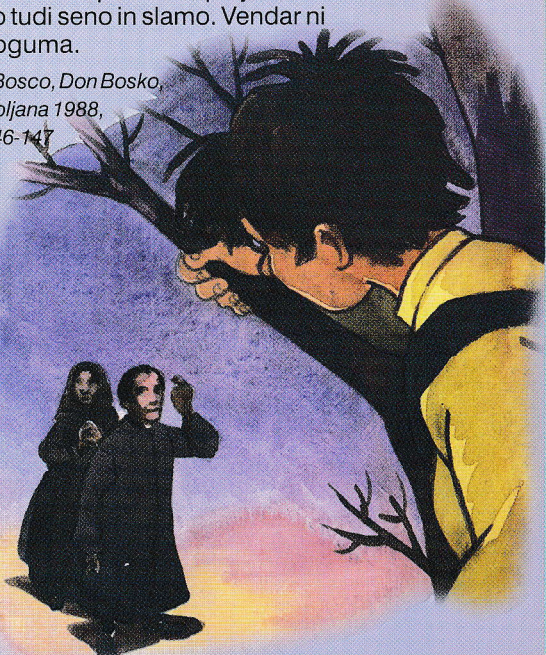
- Tvojega očeta ni. Jaz sem, don Bosko. Ne boj se. – Polagoma se je deček pomiril in se začel tiho jokati. Don Bosko ga je srečno spravil z drevesa in ga odpeljal v kuhinjo. Mati Marjeta mu je pripravila nekaj toplega, don Bosko pa je razgrnil po tleh slamnico pri ognju, da bi tam prespal. Drugega dne ga je, da bi ga rešil pred očetovo jezo, poslal k dobremu gospodarju v bližnje naselje. Domov se je deček mogel vrniti šele čez nekaj časa.

Morda je ta dogodek še bolj živo zarezal v rano v don Boskovem srcu. Nekaj njegovih fantov zvečer ni vedelo, kam bi šli prenočevat. Zavetje so si iskali pod mostovi ali v umazanih javnih prenočiščih. Že dolgo je mislil vzeti v svojo hišo najbolj zapuščene. Prvi poskus je napravil nekega aprilskega večera 1847. Pinaridijeva hiša je imela na desni strani majhen senik (zdaj je tam prehod na veliko dvorišče). Tja je don Bosko spravil spat pol ducata fantov. Bila je polomija. Naslednje jutro so gostje izginili in odnesli s seboj odeje, ki jim jih je dala Marjeta. Don Bosko je čez nekaj časa znova poskusil, pa je bilo še slabše: odnesli so tudi seno in slamo. Vendar ni izgubil poguma.

Teresio Bosco, Don Bosko,

Ljubljana 1988,

146-147





BOG JE MOJ PRISTAN

Zelo sem bila vesela in presenečena zaradi knjige (op. ur. *Bog je moj pristan, pesmi salez. duhovnika Martina Maroše*), ki mi je bila zelo prijetna in preprosta, napisana prav iz duše in doživeta. Ko sem jo začela prebirati, mi je bila zelo pri srcu, saj je skoraj v vsaki pesmici obenem tudi prisrčna molitev, ki mojega duha res dviguje k Bogu. Dobri Bog naj še veliko let ohrani tega dobrega duhovnika zdravega, duševno srečnega in v blagostanju.

Anica Kos

Zdelo se nam je primerno, da se vsem Vam, ki se trudite z raznašanjem Salezijanskega vestnika in s tem naredite toliko dobrega, na kak način zahvalimo. Omenjene pesmi našega sobrata morda res niso pesniške mojstrovine, zagotovo pa človekovega duha dvigajo k Bogu, k plemenitemu in k lepemu. Ob sobratu Martinu – pesniku pravzaprav odkrivamo, kako je Bog velikodušen v podarjanju talentov slehernemu človeku. Pomembno je, da odkrijemo darove, ki nam jih daje, se jih veselimo in z njimi naredimo čimveč dobrega.

DOMINIK SAVIO

V *Vestniku* je članek o Dominiku Saviu in ne vem, če imate to knjižico na razpolago v vaši tiskarni. V juniju bo pri nas birma in moj pravnik bo tudi birman. Je tudi ministrant in bi bila ta knjižica primerna zanj. Zato bi vas prosila za informacije, če se lahko dobi.

Pretrleslo me je namreč njegovo življenje in njegova zavzetost.

Marija Matjašec

Leta 1992 je pri naši založbi *Salve* izšla knjižica o Dominiku Saviu, žal pa je že pošla. V letošnjem letu jo nameravamo tudi ponatisniti. Zavedamo se, da je zgled njegovega življenja lahko tudi danes spodbuda mnogim mladim (in še posebej ministrantom), ki želijo iz svojega življenja narediti kaj lepega zase, za ljudi in za Boga. In če knjižica do birme vašega pravnika še ne bo izšla, mu jo boste lahko podarili tudi pozneje.

SPOMINI NA RAKOVNIK

Zelo me razveseli vaš dobri Vestnik. Rakovnik imam rada že od mladosti, ko smo pri Mariji Pomočnici prepevali vso noč. Don Bosko je bil tedaj zelo čaščen, Dominik Savio tako nebeški, da sem še jaz svojemu sinu dala ime Dominik. Naj Bog poplača vsem, ki se res zelo trudite za vse dobro in dosežete tudi velike uspehe. Zelo sem vam hvaležna, da ste me sprejeli v mašno zvezo.

Lojzka Rupar

Na Rakovniku še vedno molimo in pojemo vso noč (ob romarskem shodu v mesecu maju, z zadnje sobote na nedeljo). Eno noč prej se k bedenji molitvi zberejo tudi mladi. Svojo molitev končajo s t. i. »potjo luči« (14 skrivnosti Jezusovega vstajenja). Vsako soboto zjutraj ob 7.00 se v cerkvi na Rakovniku daruje sv. maša po namenih (živih in rajnih) članov mašne zveze. To je močna duhovna vez, za mnoge tudi edino zagotovilo, da se jih bo po smrti kdo še spomnil v molitvi.

VESTNIK V NOVIH ČASIH

Oprostite mi, da se vam v 96. letu starosti oglašam stara ženica. Vestnik imam že 25 let. Vse-skozi je bil zelo zanimiv, čeprav je bil sprva zelo preprost, zdaj pa je kičast, kot vse revije. Za duhovne poklice molim že 25 let. Že kar nekaj časa zaradi nesreče hodim le z berglami. Zato ostajam kar v sobi. Starost je zelo težka, župnik mi je tudi povedal, da je sedaj to moj poklic, da trpim. Še naprej prosim, da nam bi Gospod dal še več dobrih duhovnikov.

N. S.

Čas prinaša spremembe, tudi pri urejanju in zunanji podobi SV. Mnogi, tako mladi kot tudi odrasli, so se zelo razveselili barvnih strani. Morda se nekaterim zdaj res zdi preveč razkošen, toda z novimi stroji in konkurenco na trgu se stroški tiska zaradi barvnih strani niso bistveno povečali. Zelo pa se povečujejo stroški za pošto (skoraj 1/3 vseh izdatkov pomeni poština). Vseeno se bomo tudi vnaprej trudili, da bi *Vestnik* – s svojo vsebino in obliko – nagovarjal čim širši krog ljudi. Vam in vsem drugim, ki ste preizkušani, ki za nas molite in nas na toliko različnih načinov podpirate, pa se najtopleje zahvalujemo in se priporočamo tudi za naprej.

Toliko ljubezni!

Od kod?

*Od tebe, moj Gospod!
Hvaljeno bodi tvoje ime!
Zdaj in vekomaj.*

Amen.

Darja Plavčak



obvestila

SALEZIJANSKI KOLEDAR

MAJ

- 6. sv. Dominik Savio
- 13. sv. M.D. Mazzarello
- 19. bl. Leonard Murialdo
- 24. MARIJA POMOČNICA
- 26. sv. Filip Nerí
- 28.-30. ROMARSKI SHOD
- 31. Spomin Janeza Boska

JUNIJ

- 23. sv. Jožef Cafasso
- 24. Spomin Marije Pomočnice
- 29. Duhovniška posvečenja
- 30. Spomin Janeza Boska

MLADINSKA MAŠA

Vsak prvi četrtek v mesecu
ob 18.30 na RAKOVNIKU



- 6. maj
- 3. junij-Telovo
- 1. julij

Salvezijanska mladinska pastoralna

MIR TEBI, BALKAN

*Molitveno bedenje za mir na
Balkanu.*

*Binkoštna vigilija, 22. maj
ob 20.00 na RAKOVNIKU*

MOLITVENO BEDENJE MLADIH OB SKLEPU ŠOLSKEGA LETA

28. maj: Rakovnik (18.30 - 1.30)

ČARNO JEZERO

5. junij: Rakovnik (9.00), **Čarno jezero** osmič!

SREČANJE DRUŽIN

13. junij: Želimiže (9.00 - 17.00), predava dr. Christian Gostečnik, ofm.

DUHOVNI KAMP '99, ZA MLADE OD 15-17 LET

11.-17. julij: Koprivnik. Začetek ob 19.00, sklep s kosilom.

Informacije in prijave: Janez Potočnik, tel. N.C. 061/127-3028

USKOVNIŠKI TEDEN '99, ZA MLADE OD 15 LET NAPREJ

1. teden: 18.-24. julij: Uskovnica

2. teden: 25.-31. julij: Uskovnica

3. teden: 1.-7. avgust: Uskovnica

Informacije in prijave: Jože Vidic, tel. 061/793-633

TEDEN SALEZIJANSKE MLADINSKE DUHOVNOSTI ž99

1. teden: 18.-24. julij: Koprivnik

2. teden: 25.-31. julij: Koprivnik

3. teden: 1.-7. avgust: Koprivnik

Za mlade od 18 let naprej (končana srednja šola)

Informacije in prijave: Martin Lisec, tel. 061/127-1419, 040/220-789

DUHOVNE VAJE - ŽELIMLJE

27.-30. junij: 7.-8. razred, dekleta in fantje

30.6. - 3. julij: 4.-6. razred, dekleta in fantje

4.-7. julij: 5.-7. razred, dekleta in fantje

7.-10. julij: 4.-8. razred, fantje

11.-15. julij: za srednješolce

Začetek vedno ob 17. uri, sklep s kosilom

Informacije in prijave: Peter Polc, tel. 061/1702-115 (N.C. 1702-100)

DUHOVNE VAJE IN DRUGA SREČANJA PRI SESTRAH HMP

25.-27. junij (12.00): Bled, duhovne vaje za dekleta 7.-8. r.

28.-30. junij (12.00): Bled, duhovne vaje za dekleta 5.-6. r.

2.-4. julij (12.00): Bled, duhovne vaje za dekleta 7.-8. r.

Prijave s. Ivanka Berčan, tel. 064/741-075

5.-10. julij, Lj.-Gornji trg, **gospodinski tečaj** za dekleta (16-20 let)

Prijave s. Damjana Tramte, tel. 061/125-9204



www.salve.si/vestnik

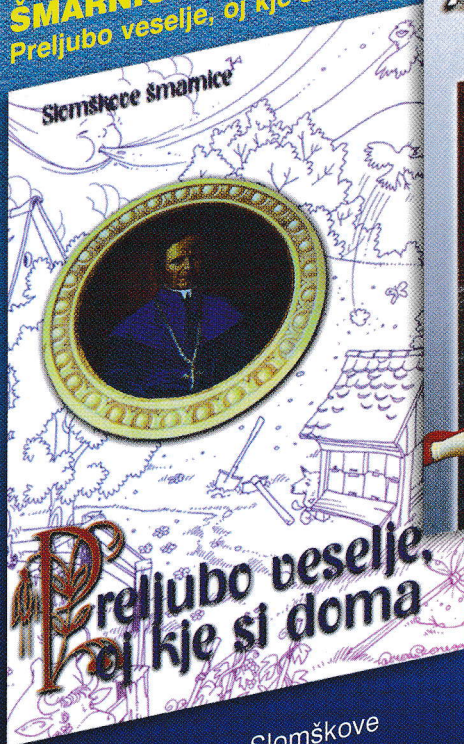
grafične storitve



knjige

**ŠLOMSKOVE
SMARNICE 1999**

Preljubo veselje, o! kje si doma



Kratek življenjepisa, Šlomske zgodbe in nauki, pomen zgodbe za naš čas ter domače naloge za otroke.
Cena: 840 SIT

**BOG
V ŽIVLJENJU
DRUŽINE**

Kardinal Godfried Danneels



Svetopisemski pomen zakona in ljubezni med zakoncema; otroci in vzgoja; Jezus in otroci; družina in zakramenti, cerkvena skupnost in družina.
Cena: 1.500 SIT

KRALJ BALDUIN
Kardinal Suenens

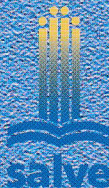
Kralj Balduin



Življenje, ki nam govori
KARDINAL SUENENS

Življenje in delo duhovno poglobljenega belgijskega kralja Balduina.
Cena: 630 SIT

spominki



zgoščenke

